

4th August 1955]

III.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

MR. SPEAKER :—“ Now, let us take up the next item in the agenda. I reduce the time-limit of each hon. Member to ten minutes.”

* SRI K. P. GOPALAN :—“ Mr. Speaker, Sir, I wish to make some observations on the speech delivered by the Governor. In the whole of the Governor's Address, no mention has been made about the existence of the working class in the State. The Governor has not only not made any recommendation for the well-being of the working class in the State, but he has not even recognized about the existence of a strong working class in this State. In the speech, it is said that the law and order situation is maintained well. During the past few months there have been severe attacks against the working class and retrenchment, victimisation of the employees and other practices have been resorted to by the employers. The working class have adopted very peaceful methods. That is why in this State so many strikes are not to be seen in the recent past. On account of all this, it should have been the duty of the Governor to see that some welfare measures are taken for the benefit of the working classes in the State.

“ I feel that two different policies are being adopted by the Government in respect of the working classes and the peasants of this State. In paragraph 4 of the Governor's Address it is stated that the agricultural prices are again looking up. So far as Malabar is concerned, I am definite that the prices of agricultural commodities have gone down considerably. If we take pepper, coconut, tapioca or any other article, the prices have gone down. But the Governor's Address says that the prices have gone up. So far as the cost of living index number for the working classes is concerned, in January 1955, it was 393 in Kozhikode; in May 1955 it was 385.4. In Madras it was 333.4 in January and 307.1 in May. In Coimbatore it was 385.14 in January and 353.16 in May. What does this mean? It is clear that for fixing the cost of living index number for the working classes, the Government calculate it on the assumption that the prices of agricultural products and other articles have gone down. But when it comes to a question of their taking up the cause of the peasants, they say that the prices have gone up. This amounts to a basic contradiction. I do not know how Government arrive at these conclusions. When they fix up the index number for the working classes, the prices are going down, but when they champion the cause of the peasants, the prices are going up. Is this not a contradiction by itself?

“ If the Government are very sincere in carrying out the Second Five-year Plan successfully, I wish to submit that the co-operation of the working classes is necessary. So far as the working classes are concerned, they are ready to co-operate with the Government in implementing the Second Five-year Plan

[Sri K. P. Gopalani] [4th August 1955]

successfully. But there is no mention about the working class in the Governor's Address. I ask, what are the welfare measures that the Government are going to introduce in respect of the working classes? That is why I vehemently criticise the attitude of the Government. This Government are hesitating to bring forward any welfare measures for the betterment of the working classes.

"I would like to submit in this connection that the working classes are very badly in need of housing schemes. I want to know whether the Government have got any plans for housing schemes. The Government of India have made contributions, but I am very sorry to state that the State Government have not utilized them properly.

"Regarding the Health Insurance scheme, there are industrial centres even now in the State where the scheme has not been introduced. In Malabar the health conditions of the workers are very unsatisfactory and most of them are patients in the hospitals. There are factories where no Medical officer has been appointed according to the factory rules. I wish to know in what centres the Government are going to introduce the Health Insurance scheme in the State. I also wish to know whether the Government have got any plans for the cultural and social advancement of the working classes. Even in April 1954 our State Government have included certain factories where minimum wages should be fixed. But I may state here that the Government have not cared to fix minimum wages for all industries. There must be a national minimum wage for all the working classes in the country. Of course, it is a question which has to be tackled by the Central Government. I wish to bring to the notice of the Madras Government that the Minimum Wages Central Advisory Board has fixed minimum wages to the workers in April 1954. The Board has divided the workers into four categories and has fixed Rs. 2 for A-class workers, Rs. 1-10-0 for B-class workers, Re. 1-6-0 for C-class workers and Rs. 1-2-0 for D-class workers.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

10-20
a.m.

"The Board has recommended that the worker in any State should get not less than the minimum of Rs. 1-2-0 and has asked the State Governments to implement this recommendation in their States. I am sure the Madras Government have neither implemented it nor even informed the members in the Assembly that such a recommendation has been made."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

* SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER :—"கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னருடைய இந்தப் பிரசங்கம் முந்தின பிரசங்கங்களைக் காட்டிலும் எவ்வளவோ நன்றாக இருக்கிறதென்று எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். நாட்டிலே கேட்கும் இருப்பதை இந்தப் பிரசங்கம் நன்றாக வெளிக்காட்டுகிறது. முன்பு பஞ்சம், பணி, ரேஷன் முதலியன எல்லாம் இருந்த காலம். அவையெல்லாம் ஒழிந்து, இப்போது நாட்டிலே சுபிக்ஷமான காலம் வந்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். கவர்னரின் இந்தப்

4th August 1955] [Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

பேச்சிலே, 'மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலே நிறைய மழை பெய்கிறது. அந்த மழையினால் அதிலிருந்து தண்ணீர் சென்று, மேற்கே, சமுத் திரத்திலே லீனாகப்போகிறது. அதைத் டக்க வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறதைக்கேட்டு நான் ரொம்பவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். அந்தத் திட்டங்களிலே பரம்பக்குளம் திட்டம் ரொம்ப முக்கியமானது. அதைப்பற்றி பலதடவைகளில் இந்தச் சபையின் முன்பு பேசியிருக்கிறேன். அந்தத் திட்டம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே சேர்த்து வந்திருப்பதைக் கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதற்காக சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். அதிலே ஒரு சந்தேகம். அங்கே வருகிற தண்ணீர் எல்லாம் திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலே உண்டாகிறது. அதனால் அந்த, ராஜ்ய சர்க்காரைக் கேட்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களா? அது அவசியம் அல்ல. அந்த பரம்பக்குளத்து திட்டத்திலே வந்து சேருகிற அத்தனை தண்ணீரும் நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி ஆகிறது, அந்த 'catchment area' பூராவும் சென்னை ராஜ்யத்திலேயே இருக்கிறது. அதனாலே அந்தத் தண்ணீர் பாதியதை பூராவும் நமது ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்ததுதான். இந்த அணைக்கட்டும் இடம் மாத்திரம் தரதிருஷ்ட வசமாக திருவாங்கூர் ராஜ்யத்திலே இருக்கிறது. அது மாத்திரம் அல்ல, இந்த அணைக்கட்டவேண்டிய இடத்திற்கும் கீழே சோலையாறு என்ற வேறொரு ஆறு பரப்பக்குளம் ஆறிலே போய்ச் சேருகிறது. இந்த ஆறு நமது ராஜ்யத்திலேயே உற்பத்தியாகி அந்த ஆற்றிலே சேர்ந்து திருவாங்கூர் ராஜ்யத்திற்கு உபயோகப்படுகிறது. நமது ராஜ்யத்தில் ஆரம்பித்த ஆறுக இருந்தாலும்கூட திருவாங்கூர் ராஜ்யத்திற்கு இந்தத் திட்டத்தின்கீழே பிரயோஜனப்படும் படி விட்டு விடலாம். ஆகையால் அந்த ஆற்றினால் ஏதாவது பிரயோஜனப்படும்படியாக இருந்தால், அந்த சோலையாறு பூராவையுமே திருவாங்கூர் ராஜ்யத்திற்கு விட்டுவிடலாம். அதை அந்த ராஜ்யத்தினர் பிரயோஜனப்படுத்திக் கொள்ளலாம். அது மிக முக்கிய விஷயம் என்று பல தடவைகளில் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போதும் சொல்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் சேர்த்து இருப்பது மிகவும் பொருத்தமானது.

"திட்டத்திலுள்ள இந்த ஆற்றை, அதாவது ஆற்றின் முக்கியமான இடத்தை மராமத்து இலாக்கா மந்திரி அவர்கள் வந்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவசியம் பார்க்கக்கூடிய இடம் அது. நமது மராமத்து இலாக்கா மந்திரி அவர்கள் sportsman ஆவார்கள். அவர் அதைப் பார்ப்பதற்கு ரொம்பவும் பிரியப்படுவார். நமது Chief Engineer ஸ்ரீ ஆனந்த ராவ் அவர்கள் இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பே அங்கு வந்திருந்தார்கள். ஆனால் அங்கு போய் பார்ப்பது கொஞ்சம் கஷ்டம். ஜீப் கார் எல்லாம் போகாது. யானையின் மேல் ஏறித்தான் போய் பார்க்கவேண்டும். அந்த Chief Engineer ஆறு, ஏழு மணி நேரம் சென்று விடாத மழையில் போய் பார்த்தார். அவரை நான் பாராட்டவேண்டும். ஸ்ரீ ஆனந்த ராவ் அவர்கள், விடாப் பிடியாக போய்த்தான் தீரவேண்டுமென்று சொல்லி, போய் பார்த்தார்கள். இது போதாது. மராமத்து இலாக்கா மந்திரி அவர்களும் வந்து பார்க்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டமும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதற்காக சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

"அடிக்கடி நான் சொல்லி வருகிறேன் : என்னுடைய தொகுதியிலே ஆஸியாறு போகிறது. அந்த ஆறுக்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் பெரிய பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. காளியாபுரம் பஞ்சாயத்து, ஆனைமலை பஞ்சாயத்து, வேட்டைக்காரன்புதூர் பஞ்சாயத்து போன்ற உடையார்குளம் பஞ்சாயத்து, கோட்டூர் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் குடி தண்ணீர்த் திட்டம் இல்லை என்று ரொம்ப நாட்களாகச் சொல்லிவருகிறோம். மதுரை ஜில்லாவிலே கம்பம் பள்ளத்தாக்குத் திட்டம் நடந்து வருகிறதைப்பற்றி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால், நான் குறிப்பிடும் குடிதண்ணீர்த் திட்டமும் அதேபோல்தான். ஆறுக்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. பெரிய கிராமங்கள், 5,000, 10,000 ஜனத்தொகையைக் கொண்ட கிராமங்கள். அந்தக் கிராமங்களுக்கெல்லாம்

10-25
a.m.

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] [4th August 1955]

தண்ணீர்த் திட்டம்கொண்டு வர வேண்டும். பல சமயங்களில் சொல்லியும் இன்னும் அதற்கு முடிவு வரவில்லை. அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“தவிர, என் தொகுதி மலைப் பிரதேசத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. தங்கள் பூமிகளிலிருந்து விவசாயிகள் விறகோ மற்ற விவசாயக் கருவிகளைச் செய்வதற்கோ மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு போனால், முன்பு அவர்களே ஒரு சீட்டு வைத்துக்கொண்டு வெட்டிக்கொண்டு போலாமென்று இருந்தது. அதற்குப் பிறகு, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் அனுமதிச் சீட்டை வாங்கிக் கொண்டு விறகு வெட்டிக்கொண்டு போகலாமென்று இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது ஜில்லா காட்டு இலாக்கா அதிகாரியின் அனுமதிச் சீட்டை வைத்துக்கொண்டுதான் கொண்டு போகவேண்டுமென்றிருப்பது ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு விவசாயி தனக்கு வேண்டிய விவசாயக் கருவிகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய மரங்களைத் தன் பூமியிலிருந்து வெட்டிக்கொண்டு போவதற்கு ஜில்லா அதிகாரியிடமிருந்து அனுமதிச் சீட்டு வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்ற முறை இருப்பது ரொம்ப கஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாகும். அதனால், அப்படிப்பட்ட அனுமதிச் சீட்டுகள் வாங்கப்படுவது இல்லை. கொண்டுபோய்க்கொண்டே இருக்கிறார்கள். எப்படிக் கொண்டுபோயிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவேண்டிய தில்லை. கஷ்டமான நிபந்தனை இருப்பதால்தான் இம்மாதிரி சட்ட விரோதமாகவும் கொண்டுபோகவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, தங்களுடைய அனுமதிச் சீட்டை வைத்துக்கொண்டே காடுகளிலிருந்து விறகு முதலியவைகளை வெட்டிக்கொண்டு போகலாம் என்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“மற்றொரு விஷயம், சர்க்கார் புரம்போக்கு நிலங்கள் என்னுடைய தொகுதியில் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை சில ஹரிஜனங்களும் மற்றவர்களும் நான்கு வருஷம், ஐந்து வருஷம் சாகுபடி பண்ணிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு இன்னும் பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. நேற்றுசூட கேள்வி நேரத்தின்போது ‘கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் 1953-54-ம் வருஷத்தில் 6 ஏக்கரா நிலம் பட்டா பண்ணப்பட்டது’ என்று பதிலளிக்கப்பட்டது. இது ரொம்ப வருத்தப்படக் கூடிய விஷயம். ஏற்கெனவே பூமி சாகுபடியில் இருக்கிறது. அதைப் பட்டா செய்துகொடுப்பதற்கு இவ்வளவு காலதாமதம் வேண்டியதில்லை. ரெவினியூ அதிகாரிகளைக் கேட்டால் தங்களுக்கு நேரம் இல்லை, ஸ்டெஷன் ஆபீசர்கள் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஸ்டெஷன் சிப்பந்திகள் வேண்டுமானால் அதை சாங்ஷன் செய்து நிலமில்லாதவர்கள் சர்க்கார் புரம்போக்கு நிலங்களில் உழுது பயிரிட்டுவந்தால் அவர்களுக்கு அந்த நிலங்களைப் பட்டா செய்துகொடுப்பதற்கு உடனடியாக ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். இதைச் சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.”

*SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, தோழர் கே. பி. கோபாலன் அவர்கள் சொன்ன பேச்சை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். நம் ராஜ்ய அரசாங்கம் தொழிலாளர் நலனில் அதிக சிரத்தை காண்பிக்கிறது கிடைப்பது, அதிலே கவனம் செலுத்துவதற்குப் போதிய அவகாசம் அவர்களுக்கு இல்லை என்ற நிலையிலேதான் இருக்கிறதென்பதைத் தொழிலாளர்கள் இப்பொழுது தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் எப்பொழுது அதைக் கவனிக்கும்படியான நிலையிலே இல்லையோ அப்பொழுது அதைப்பற்றி சென்னை கவர்னர் அவர்கள்கூட தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடாதது ஆச்சரியப்படும்படியான ஒரு விஷயம் அல்ல.

“இதைப்பற்றி சாதாரணமாகச் சொல்லலாம். மத்திய சர்க்காருடைய பிரச்சனை. இதற்கு உண்டான திட்டங்களெல்லாம் அரசியல் சட்டப் பிரகாரம் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வரவேண்டும் என்ற நிலையிலே சொல்லி புறக்கணித்துவிடலாம். அதுமாதிரி புறக்கணிக்கும்படியான நிலையில் ஏதோ சட்டங்கள் இருந்தாலுங்கூட மற்ற விஷயங்களிலே சிரத்தை காண்பித்து ஏழைகளுக்கு எந்தெந்த வழியிலே உதவிசெய்ய முடியுமோ அந்த வழியிலே உதவி செய்வதற்கும் உள்ள சிரத்தை அரசாங்க மத்தியில் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு மிகவும் சங்கோஜமாக இருக்கிறது.

4th August 1955] [Sri S. Pakkiriswamy Pillai]

“ஒன்று நாம் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். பஞ்சப்படி விஷயத்தில் 1954-ம் வருஷத்தில் ஜூலை மாதம் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்க்கைத்தரப் புள்ளியொன்றுக்கு முன்றை விழுக்காடு ரூ. 48-12-0 கொடுக்கப்பட்டது. 1955-ம் வருஷம் ஜூன் மாதத்திலே பஞ்சப்படியைக் கணக்கிட அதே விகிதத்தில் கொடுத்தபோது ரூ. 38-13-0 கொடுக்கப்பட்டது. இதிலே பத்து ரூபாய் வித்தியாசம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பத்து ரூபாய் வித்தியாசம் என்று சொன்னால் தொழிலாளர்களுக்கு, அதிலும் சென்னை ராஜ்யத்திலே வேலை செய்யும்படியான ஒரு லட்சம் நெசவாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு, பத்து லட்ச ரூபாய் அங்கே குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்து லட்ச ரூபாய் தொழிலாளர் கையிலிருந்து முதலாளிகளின் மடிக்குப் போயிருக்கிறது. அதுமாதிரி ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்குமேல் இருக்கும். இது பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களைத் தவிர இதர தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு லட்சம் என்று கணக்கிட்டால் இரண்டு லட்சம் தொழிலாளர்களிடமிருந்து இரண்டு கோடி ரூபாய் முதலாளிகள் லாபம் அடைந்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக அந்த அளவு தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கும்படியான, சுஷ்ணிக்கும் படியான நிலையிலே ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பது எப்படி? பஞ்சப்படி குறைந்தது. விலை ஏறும்போது மேலே வாங்கினார்கள். குறையும்போது குறைந்ததை வாங்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே வாதம் செய்யலாம். ஆனால் உண்மையிலேயே ஒரு தொழிலாளி போதுமான அளவு தனக்குச் சம்பளம் கிடைக்காத நிலையிலே ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் குறைவது என்றால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. பத்து ரூபாய் குறைந்தது என்றால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே நாம் நன்றாக உணருகிறோம். இவ்வளவு கேவலமான நிலையிலே தொழிலாளிகள் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பது எப்படி என்பதைப்பற்றி அரசாங்கத்தார் இதுவரை யோசனை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அதற்குக் காண கருவி வாழ்க்கைப் புள்ளி விவரத்தை சேகரிக்கும் இலாக்காவாகும். அந்த இலாக்காவானது சரியான புள்ளி விவரத்தைக் கணக்கிடுவது கிடையாது. உண்மையாக, மே மாதம் கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள் ஒரு படி அரிசி விலை ஒன்பதரை அணு என்று. அதே சமயத்தில் பி. அண்ணா லி. ஆலையிலுள்ள ஸ்டோரில் இரண்டாநதர அரிசியின் விலை ரூ. 0-10-8, டி.யு. லி.எஸ். இலே அரிசி விலை அப்பொழுது ரூ. 0-10-8 ஆக இருந்தது. இந்தமாதிரியான நிலையிலே ஒரு பொருளின் விலை ஒரு இடத்தில் ஒரு விலையாகவும் அரசாங்கத்தார் கணக்கிலே குறைந்த விலையாகவும் இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது புள்ளி விவரம் சேகரிக்கும் இலாக்கா அதிகாரிகள் குறைந்த விலையின் அடிப்படையில் வாழ்க்கைக் குறியீட்டு எண்ணை நிர்ணயிக்கிறார்கள். விலை அதிகமாக இருக்கும்போது குறைந்த அடிப்படையிலும், குறைவாக இருக்கும்போது ரொம்பக் குறைவாகவும் கணக்கிடுகிறார்கள்.

“இதனால் யாருக்கு என்ன லாபம்? தொழிலாளர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் அரசாங்கம் இந்த டிபார்ட்மெண்டுக்கு உத்தரவு போட்டு, இந்த மாதிரி காரியங்களில் முதலாளி லாபம் அடையட்டுமென்று செய்யப் படுகிறது என்று சந்தேகிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதற்காக, அங்கே இப்போது வைத்திருக்கும் ஒரு திட்டம், அவர்கள் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கும் முறை சரியானது அல்ல; அதற்கு உண்டான வழியில் ஒரு கமிஷன், உயர்நீதிமன்ற நியாயாதிபதி கொண்ட ஒரு கமிஷன் ஏற்படுத்தி, அதன் வழியாக இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில், உபயோகிப்பதற்கு வேண்டிய ஒரு நல்ல திட்டமாக மாற்றி சமர்ப்பித்தால் நன்றாக இருக்கும். அதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமென்று நான் நம்புகிறேன்.

“இது தவிர, தொழிற்சாலைகளிலே தொழிலாளர்கள் மிகவும் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சென்னையிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு போதுமான லீவு வசதிகள் கொடுப்பது கிடையாது. முக்கியமாக B. & C. Mill டாக்டர்கள், அவர்கள் டாக்டர்கள் ஹோதாவில் இல்லை. முதலாளியின் துணைக்கருவிகள் என்ற ஹோதாவில் இருக்கிறார்கள். எந்த மாதிரியான வியாதியுடன் ஒரு தொழிலாளி போனாலும் அவனுக்கு லீவு கொடுப்பதில்லை.

10-35
a.m.

[Sri S. Pakkiriswamy Pillai]

[4th August 1955]

அந்த லீவ் முறை பிரகாரம் அவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் கொடுக்க மறுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அவ்வித வசதிகளை பெறத்தான், Health Insurance திட்டத்தை கொண்டுவர இருக்கிறது சர்க்கார். அதை கொண்டு வருவது இந்த வருஷம் என்று சொன்னார்கள் தொழில் மந்திரியார் அவர்கள். ஆனால் அதற்காக காரியங்கள், மெதுவாகத்தான் நடப்பதாகத் தெரிகிறது. இன்றைக்குத்தான், அதன் சம்பந்தமான ஒரு கூட்டத்தை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். இப்படி மெதுவாகப் போனால், வரும் வருஷம், அல்லது அதற்கு அடுத்த வருஷம்தான் அத்திட்டம் அமுலுக்கு வருமென்று நினைக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. தொழில் மந்திரியார் அவர்கள், வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து, துரிதமாகவும் உடனடியாகவும் அத்திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-38
a.m.

SRI S. CHELLAPANDIAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பிரசங்கத்தைப் பார்க்கும்போது, அதிலே, இந்த நாட்டிலே நாம் செய்யப்போகும் வேலைகளை குறிப்பாக சொல்லியிருக்கிற கவர்னர் அவர்கள். அது ஒரு வகையில் திருப்தி அளிக்கக்கூடியதே. ஆனால், அந்த வேலைகள் செய்யும் முறையில் சர்க்கார் தீவிரமாக ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் சில விஷயங்களை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“நிவச் சீர்திருத்தத்தின் முதல்படியாக விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தக்கூடாதென்ற சட்டம் வந்துகொண்டிருக்கிறது, வந்துவிட்டது. அதை செயல் முறையில் கொண்டுவரும்போது பல சங்கடங்களை நாம் அனுபவிக்கவேண்டியதாக இருக்கும், இருக்கிறது. உதாரணமாக விவசாயிகள் நூற்றுக்கு 99 பேர், நிலச்சுவாந்தாரர்களிடமிருந்து, தாங்கள் உழவதற்கான பாத்தியத்தைக்கு எதிர்தாக்கீது, தீக்காரி எழுதி வாங்குவது இல்லை. 30, 40 வருஷங்கள் பயிர் செய்தாலும், அப்படி பயிர் செய்து வந்ததற்கு வேண்டிய போதுமான சாட்சியங்கள் எழுத்து மூலமாக கிடை யாது. ஆகையினாலே, விவசாயிகளை நிலங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்தக் கூடாது, வெளியேற்றக்கூடாது என்று, நாம் சட்டம் செய்தாலும் கூட அந்த நிலங்களில் எவர் எவர்கள் பயிர் செய்து வந்தார்கள் என்பதை நிறுபிக்க சர்க்காரில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆபீசர்கள் முன்னிலையில் அதை, விவசாயிகள் நிறுபணம் செய்ய, தாங்கள் பயிர் செய்த உண்மையை அவர்கள் நிறுப்பித்தற்கு பல சங்கடங்கள் ஏற்படுமென்று தோன்றுகிறது. அந்த நிலைமையிலே சர்க்கார் உடனடியாக இப்போது பல ஜில்லாக்களில் பயிர் ஆகிவிட்டது—அறிவடைக்கு முன்னதாகவே யார் அந்த பயிரைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை கண்டு பிடிப்பதற்காக தகுந்த உத்யோகஸ்தர்களை நியமித்து, அவர்கள் மூலம், அவ்விஷயங்களைத் தெரிந்து, அதை, ஒரு தயார் செய்யப்பட்ட, சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட, ரிஜிஸ்தர் புத்தகத்தில் பதிவு செய்யவேண்டும். அந்த ரிஜிஸ்தரிலிருந்து, பின்னால் வரக்கூடிய சங்கடங்களை தவிர்க்க முடியும். ஆகவே அதற்கான நடவடிக்கைகளை துரிதமாக எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை ஆரம்பிக்கப் போகிறது. முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே பாக்கி இருக்கும் வேலைகளும், சிலது அதிலே சேர்க்கப்படுமென்று சொல்லப்படுகிறது. மேஜர் item-ல் நீர்பாசன விஷயமாக பல நீர்த் தேக்கங்கள் பூர்த்தியாகாமல் பாக்கி இருக்கின்றன. அந்தக் காரியங்கள், வேலைகள், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்படுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தத் திட்டங்கள் முடிவு அடையும்போது நமக்கு நல்ல பலன் அளிக்கும். இருந்தாலும் பெரிய திட்டங்களை கொண்டுவந்ததற்காக சர்க்காரை பாராட்டுவதுடன், சிறிய திட்டங்களையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக மைனர் இரிகேஷன் item-ல், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலுள்ள குளங்களும், வருகின்றன. அவைகளில் வண்டல், மண், மணல், அதிகமாகப் படிந்து தண்ணீர் தேங்கி நிரம்புவதற்கு இல்லாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. களக்காடு பிர்க்காவில் சுமார், 30, 40 குளங்கள் இருக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்

4th August 1955] [Sri S. Chellapandian]

களும் இருக்கின்றன. ஒரு தடவை மழை பெய்து அக்குளங்களில் தண்ணீர் தேங்கினால் அப்பிர்க்காலிலுள்ள நிலங்களின் பாய்ச்சலுக்குப் போதுமான தண்ணீர் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் தற்போது பயிர்களில் கதிர் வரும் நேரத்தில், தண்ணீரில்லாமல் பயிர்கள் வாடிப்போகும் நிலைமையில் இருக்கின்றன. அந்த மாதிரி குளங்களை மராமத்து செய்து, போதுமான தண்ணீர் தேங்க, தகுதியுள்ளதாகச் செய்ய, உடனடியாக சர்க்கார் அச்சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்து அதன் முதல் வருஷத்திலேயே, அதைச் செய்து முடிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் மழை பெய்தும், குளங்கள் மேடு தட்டி ஆழமாக இல்லாததால், தண்ணீர் ஏராளமாக நிற்காமல் வெளியே போகும்போது விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், வயிற்றெரிச்சலாகவும் இருக்கிறது. இது விஷயமாக ஏராளமான மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் பேரில் ஓரளவு ஆங்காங்கு, குளங்களின் கரைகள் உயர்த்துவதாக இருந்தாலும், அந்த வேலை மாதிரி போதுமானதாக இல்லை. இரண்டாவதாக முக்கியமான காரியம் குளங்களிலுள்ள வண்டல் மண்ணை அப்புறப்படுத்தி, தண்ணீர், குளத்தில் தேங்கும் சக்தி அதிகப்படுத்துவது என்ற முறையில் சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மூன்றாவதாக, விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கும் முறையில், சர்க்கார் தீவிரமாக சில வேலைகள் செய்து வருகிறார்கள். கிராம பாங்கிகள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இன்னும், புதிய முறைகளை கையாளப்போவதாகவும் பரிசீலித்ததாக சில வேலைகள் செய்யப் போவதாகவும் கவர்னர் பிரசங்கத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒரு முக்கிய விஷயத்தை கவனிக்கவேண்டும். இந்த நாட்டிலே நூற்றுக்கு 80 பேர், பட்டா நிலச் சொந்தக்காரர்களாக இல்லை, எல்லோரும் பயிர் செய்யும் விவசாயிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். நில அடமானத்தின்பேரில் தான் கடன் கொடுக்க முடியுமென்று சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்தால், இந்த நூற்றுக்கு 80 பேரான விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் எந்தவிதமான உதவி செய்தவர்களாக மாட்டார்கள். நிலத்தின் மீதுதான் பணம் கடனாக கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏற்பட்டால் இந்நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு இக்கிராம பாங்கிகளால் ஒரு விதமான பயனும் ஏற்படாது. ஆகவே நிலமிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் பயிர் செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்து உதவி செய்யும் முறையில் திட்டங்களை சீக்கிரமாக சர்க்கார் கொண்டுவரவேண்டும். இவ்விதமான ஏற்பாடு செய்யாவிட்டால் பயிர் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் சர்க்கார் உதவி செய்ய முடியாது. அவர்கள் சாதாரணமாக, 25%, 30% வட்டிக்குக் கடன் வாங்கி, பயிர் செய்து, அவர்கள் விளைச்சலில் கிடைக்கும் பொருள்களை கடன் வாங்கின வட்டிக்காகக் கொடுத்து விட்டு பஞ்சத்தால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் தான் உண்மையாகவே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே பயிர் செய்யக்கூடிய விவசாயிகள், சிறு, சிறு வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள், இவர்களுக்கு சொந்த நிலமிருந்து, அதை அடகு வைத்து பணம் வாங்கும் நிலைமையில் இல்லாமற் போனாலும், அவர்களைப் பார்த்து, கடனாகப் பணம் கொடுக்க சர்க்கார் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“படிப்பு விஷயத்தில் ஏதோ ஒரு உபகாரச் சம்பளம், scholarship ஏழை மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அது போதுமானதாக இல்லை. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஓரளவு பணம் அதற்காக செலவழிக்கப்படுகிறது. இருந்தாலும் அது போதாது. எங்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், மத்திய சர்க்காரின் பண உதவியால், நான்கு உணவு விடுதிகள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதிலே முதலாவதாக Criminal Tribe குற்ற பரம்பரையைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்காக, அவைகளை ஸ்தாபித்தார்கள். அந்த ஜில்லாவில் குற்ற பரம்பரை மக்கள் ரொம்ப கஷ்டப்படுகிறவர்கள் 3 லட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். அச்சமூகத்தின் 200 பையன்கள் படிப்பதற்காக விடுதிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரி உதவி செய்தால், இன்னும் எத்தனை வருஷங்கள் கழித்து அச்சமூக மக்கள்—படிக்காதவர்கள், கஷ்டப்படுகிறவர்கள்—பூராவும்

[Sri S. Chellapandian] [4th August 1955]

படித்து, அப்படிப்பை தங்கள் வாழ்க்கை நலத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள முடியுமென்று பார்க்கும்போது, இவ்வித உதவியினால், எத்தனை வருஷங்களானாலும், அச்சமூக மாணவர்கள் பூர்ணமாக படித்து முன்னுக்கு வரமுடியாதென்று தோன்றுகிறது. ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் மாகாண சர்க்கார் சிறிது அக்கரை காட்டி, அம்மாதிரியான கல்வித் திட்டங்களுக்கு இன்னும் அதிகமான பணம் ஒதுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இதுமட்டுமல்ல, பிற்போக்கு அடைந்துள்ள மக்களில் லட்சக்கணக்கான பேர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு வழியில்லாமல், விவசாயம் செய்வதற்கு போதுமான நிலம் குத்தகைக்குக் கூட கிடைக்காத நிலைமையில், இருக்கக் கூடிய நிலங்களை திருத்தி அமைப்பதற்கு முடியாத நிலைமையில், வாழ்க்கையில் ஒரு விதமான அலுவலும் செய்வதற்கு மார்க்கமில்லாத நிலைமையில் அவதிப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் Anti-social elements என்று சில இடங்களில் கருதப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தான் களவுக் குற்றமெல்லாம் செய்கிறார்கள் என்று நாம் கருதுகிறோம். சர்க்கார் அந்தந்த இடங்களில் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், 2 லட்சம், 3 லட்சம் பேர்கள் இருக்கக்கூடிய பிராந்தியத்தில் ஏதாவது கைத்தொழில் வசதியை செய்வதோ, அல்லது Land colonisation முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அவர்களை அதில் ஈடுபடுத்தியோ, அல்லது வேறு ஏதாவது அந்த பிராந்தியத்தில் ராணுவ ஸ்தலங்களை ஏற்படுத்தி அவர்களை enrolment செய்து வேலை கொடுத்தோ, அந்த மாதிரி முறையில் அவர்களை முன்னுக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்று சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அது செய்யாமல் Anti-social elements அதிகரித்திருக்கிறார்கள், வேலையில்லாத பல பேர்கள் அலைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்காக போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை அதிகப்படுத்தி வைத்திருக்கிறோம் என்றால், அதற்கு அர்த்தம் கிடையாது. போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் ஏற்படுத்துவதினால் மட்டுமே ஒரு நாட்டை சீர்திருத்தி விட முடியாது. போலீஸ்காரர்கள் அதிகமாக இருப்பது, இயற்கையிலேயே குற்றவாளிகளாக, அந்த குற்ற பண்புகள் அமைந்து அவ்நது கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள், வசதிகள் இருந்தும் அவ்நது உபயோகப்படுத்தாது குற்றவாளிகளாக இருக்கக்கூடியவர்கள், இவர்களை தண்டிக்க அவர்கள் அனுசூலமாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்த மாதிரி வேலையில்லாத திண்டாடும் மக்களாக லட்சம் பேர்கள் இருக்கக்கூடிய பிராந்தியத்தில் ஏதாவது அதற்கு (Schemes) திட்டங்கள் தயார் செய்யுமாறு மாகாண சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய உதவியை மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டு, அவர்கள் மூலமாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-48
a.m.

* SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Sir, I find from the Address of His Excellency the Governor that a spirit of goodwill and cordiality is prevailing in the State. I find for the first time that no acrimonious feeling against the Communist Party or against any other party in the Opposition has been expressed in it. In fact, the Governor was pleased to say that peace was prevailing and that there was harmony between all political parties. This is a very happy situation and is a good augury for the future of our State. There is also an indirect admission in the Address that it had been the aim and endeavour of all political parties to strive for the maximum benefit for the common man. There is also the admission that the voice of the Opposition had not been in vain, that it had fallen on responsive ears and that the Government have tried to implement the suggestions of the Opposition by bringing forward useful measures of legislation.

4th August 1955] [Sri S. Daivasigamoney]

" Sir, the ushering in of certain proposals regarding fixation of fair rent, banning of eviction of cultivating tenants, fixation of ceiling on the possession of land and other connected matters is mostly due to the agitation that was carried on by the Members of the Opposition. I am glad that the Government have taken the clue from them and that they are coming forward with proposals for legislation on these matters. In this connection, I am happy to state that the Governor has paid a tribute to our able and amiable Speaker who has guided the deliberations of this House for so many years. I would also like to associate myself with the sentiments expressed by the Governor about the Speaker and I would like to say that we will be missing him here when he goes and takes up another job under the Union Government. We wish him godspeed in his future activity. 10-50 a.m.

" I feel that there are one or two urgent, current and important subjects to which the Governor could have referred. One important matter is with regard to the admission of students into the professional colleges. In the near future and under the Second Five-Year Plan, we require a large number of medical practitioners and engineers. But we find that our medical colleges can accommodate only about 300 students and the engineering colleges also only about the same number. This is very meagre especially in view of the fact that our Universities are turning out a large number of students who are eligible to choose any profession they like. Further, students who have got an aptitude and liking for the profession are refused admission into the professional colleges either because they belong to certain communities or because they have got some other defects. Such things should be avoided. More opportunities should be given for students belonging to all communities without discrimination of caste, creed or colour and they should be turned into full-fledged engineers and doctors in the near future so that they may be of service to the State.

" Then, there is another vexed question which is of current importance, namely, the campaign started against the B.C.G. vaccination by our ex-Chief Minister Rajaji. He has set our minds at unrest. For sometime past, we did not know what the B.C.G. vaccination was and whether it had good effects or bad effects. But Rajaji has come out with arguments supported by the views of eminent physicians and other persons that the B.C.G. vaccination is positively harmful to the people. As against that, there are certain views expressed by certain persons that B.C.G. vaccination would be very useful to the people. We do not know where we are. Some persons say that the fight is only a fight of prestige, personal prestige, between certain persons. This is a case where the lives of so many persons are involved. Therefore, this point must be thrashed out and the people must be told whether B.C.G. vaccination is good to them or not.

" There is another matter which is of vital importance, especially to the citizens of Madras City. Transport has become a real problem. It is very difficult for persons to get conveyance for

[Sri S. Daivasigamoney]

[4th August 1955]

going from one place to another especially after the termination of tram service. I would like the Government to explore the possibility of inviting certain private companies to run their buses on certain routes so that it may not affect the Government transport at all. If that is done, I think that a lot of congestion may be removed.

“ With regard to the legislation intended to continue the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, I submit that there may be a necessity for extending the provisions of this Act to residential buildings but there is no reason why they should be extended to non-residential buildings. The merchants are making huge profits in their business. If they default in making payments, then the landlords should be given the option to take the case to Court and evict them in the usual course according to the old law. I think that will be only just and the merchants or businessmen should not be given an opportunity of evading payment of rent.

“ With regard to industrialization which is contemplated under the Second Five-Year Plan, I would submit that we must rather go very slow. We know that our country is notoriously poor. Most of us are either agriculturists or persons employed in the handloom industry. To-day, the leader of our Party Sri Swayamprakasam has received several telegrams from handloom weavers of Chinnalapatty saying that the Government or private parties are intending to open power looms there and that this will result in the unemployment of ever so many weavers. I would request the Government to go into the whole matter and see that this place which is a centre for producing very good sarees is protected. Encouragement for establishment of power looms should not be given indiscriminately but slowly.”

*** SRI R. M. PALANIAPPAN :**—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதன் முதலில் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் நமது பிரதம மந்திரி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் மேல் நாட்டில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து வெற்றிகரமாகத் திரும்பி வந்திருப்பதை பாராட்டியிருக்கிறார். மஹாத்மா காந்தியடிகள் உலக சமாதானத்திற்காக பாடுபடவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு வந்திருந்த கொள்கையை நிலை நாட்டியதற்கும் அதை ரஷ்யா, யூகோஸ்லேவியா, இன்னும் மற்ற நாடுகளும் அந்தக் கொள்கையை ஓரளவு ஏற்றுக் கொள்ளும் படியான நிலைமையை உண்டு பண்ணி வந்ததற்கும், நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் பண்டித நேருவுக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மக்கள் கடமைப்பட்டிருந்தால் மட்டும் போதாது, உலக சமாதானத்திற்காக, பாடுபடும் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அவருக்கு நமது பூரண ஒத்தாசை செய்யவேண்டும். மக்கள் ஒத்தாசை செய்வார்கள், ஒத்துழைப்பார்கள் என்றே எண்ணுகிறேன்.

“ அடுத்தப்படியாக கவர்னர் அவர்கள், நமது சபாநாயகர் டில்லிக்கு செல்லும் விஷயத்தைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார். அவர் நம்மை விட்டுப் போகின்றாரே என்று சட்ட சபையில் வருத்தப்பாது மெம்பர்கள் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன். ஏனென்றால் சட்ட சபையில் பாரபட்சமில்லாமல் மிகவும் நன்றாக நடந்து வந்திருக்கிறது. அவர் மாதிரி நமக்கு ஒரு சபாநாயகர் அமைவாரா என்ற சந்தேகம் கூட

4th August 1955] [Sri R. M. Palaniappan]

சில மெம்பர்களுக்கு இருந்து வருகிறது. அப்படி சட்ட சபையை நிர்வாகம் செய்த சபாநாயகருக்கு அங்கத்தினர்கள் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர் வகிப்பு போகும் வேலையையும் திறமையாக செய்வார் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகமில்லை.

“கவர்னருடைய பேச்சில் நமது மாகாணத்தில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்போவதைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார். அதை நான் முழு மனதான வரவேற்கிறேன். அதற்கு முதல் படியாக விவசாயிகளை வெளியேற்றக்கூடாது என்ற தடுப்புச் சட்டம் வருகிறது. அதற்கு பிறகு வாரம் எப்படிப் கொடுப்பது என்ற சட்டம் வருகிறது. பிறகு ஒவ்வொரு வரும் நிலம் இவ்வளவுதான் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற சட்டம் வருகிறது. இப்படி படிப்படியாக வரும்போது, நமது மக்கள் அதற்கு ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு பொதுவாக இருக்கக் கூடிய நிலைமை என்னவென்றால் எவ்வளவு சீக்கிரம் நிலங்களை எல்லாம் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ அவ்வளவு சீக்கிரம் ஏற்றுக் கொண்டால் தேவலை என்று மிராச்தார்கள் நினைக்கிறார்கள். என்னென்றும் இந்த மாகாணத்தில் தஞ்சை போன்ற சில பகுதிகளில் தான் நிலத்திலிருந்து ஒரு சிலருக்கு லாபம் வருகிறது. பாக்கியிடங்களில் புதுக்கோட்டை, ராமநாதபுரம் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் விவசாயிகள் கையிலிருந்து பணத்தை செலவு செய்தால்தான் விவசாயம் நடத்தமுடிகிறது. அதில் கூட விவசாய அக்கப்போர் அதிகமாக இருப்பதால் உடனடியாக அரசாங்கம் நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் தேவலை என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் நிலைமையில் சர்க்காரே உடனடியாக இந்த நில சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவது மிகவும் வரவேற்க தக்க விஷயம்.

“நமது மாகாணத்தில் ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பினால் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் ஆஸ்பத்திரி கட்டுவது, ரோடு போடுவது போன்ற வசதிகளை சர்க்கார் செய்கிறார்கள். ஜனங்கள் பாதி செலவுதொகையை கொடுத்து, சர்க்கார் பாதியை கொடுத்தும் இந்த காரியங்களை செய்கிறார்கள். இது வரவேற்க வேண்டிய காரியம். என்னுடைய தொகுதியில் நான் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபோது, சின்னச்சின்ன கிராமங்களில் எல்லாம் மக்கள் இந்தமாதிரி பாதி செலவுத் தொகையை கொடுத்து வேலைகளை செய்து கொள்ளுவதில் தீவிரமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. ஒரு ஊரில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்கோ, சிறு பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்கோ, 3,000 ரூபாய் செலவானால், மக்கள் 1,500 ரூபாயை கொடுத்து, வேலையை முடித்து பிறகு சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டிய பாதி தொகையை பெறுவதில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அரசாங்கத்திடம் பணம் வாங்குவதென்றால் மிசவும் சிரமமாக இருக்கிறது. டிவிஷனல் என்ஜினீயரோ, அல்லது வேறு ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரியோ வந்து சரி பார்த்தால் தான் வாங்க முடியும் என்ற நிலைமையிருப்பதால் அதிகாரிகளைக் கண்டுபிடித்து, அவர்கள் செய்த வேலைக்கு சர்க்காருடைய பாதித்தொகையை வாங்குவதற்கு சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே, உடனடியாக வேலையை முடித்தபிறகு அவர்களுக்கு பணம் போய் சேருவதற்காக ஆங்காங்கு உள்ள Revenue Divisional Officer-க்கு இந்த அதிகாரத்தை கொடுத்து அவர்கள் உடனடியாக இந்த இடங்களுக்கு போய் பார்த்து செய்திருக்கிற வேலைக்கு உடனடியாக பணம் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“சில ஜில்லாக்களிலே இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு பிளான் போடுவதற்காக சில ஆபீஸர்களை நியமித்து வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் எங்களுடைய திருச்சி ஜில்லாவிலே இன்னும் அந்த வேலைக்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை. கூடிய சீக்கிரத்தில் ஏற்பாடு நடக்கும் என்று நம்புகிறேன். பெரிய கண்மாய்களை வெட்டுவதில் சர்க்காரிலிருந்து பணம் ஒதுக்கி வேலை நடந்து வருகிறது என்பதைக் கேட்க எல்லோருக்கும் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. அதே போல சிறு சிறு கண்மாய்களுக்கு ஒரு சில தொகை ஒதுக்கி அவற்றையும் மராமத்து செய்து இப்பொழுது நம் மாகாணத்தில் மழை நன்றாக பெய்கிறது. மழை ந்ரை தேக்க சர்க்கார் உடனடியாக வசதி செய்ய வேண்டும்.

[Sri R. M. Palaniappan] [4th August 1955]

“அடுத்தபடியாக நமது மாகாண சர்க்கார் பக்கத்தில் உள்ள திருவாங்கூர்-கொச்சி சர்க்காருடன் கடலில் போய் விழும் நீரை இங்கு கொண்டு வந்து விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்த ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி கேள்விபட நமக்கு மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. அந்த மாதிரி வரும் தண்ணீரை, முடிந்த வரையில் பஞ்சப் பிரதேசங்களான ராமநாதபுரம், மதுரை முதலிய இடங்களுக்கு உபயோகப்படுமாறு திட்டங்களைப் போட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். ஜனங்களுக்கும் இப்பொழுதுள்ள கஷ்டங்கள் தீர்ந்து ஓரளவு சுகமாக வாழ வழி ஏற்படும்.

“அடுத்தபடியாக பூதானமாக வழங்கப்பட்டிருக்கும் நிலங்கள் சம்பந்தமாக சர்க்கார் திரு. ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி நியமித்து ஒரு Bill-ம் கொண்டு வர இருக்கிறார்கள். இது உடனடியாக செய்ய வேண்டிய விஷயம். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கொடுத்த நிலமெல்லாம் யார் கொடுத்தார்களோ அவர்களிடமே இருந்து வருகிறது. அவர்கள் எல்லோரும் அந்த நிலங்களுக்கு இன்று வரி கட்ட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை நீடித்தால், பூதான இயக்கத்தின் மூலம் நிலம் அதிகமாக சேரது. இந்த நிலைமை மாற சர்க்கார், நிலங்களை மாற்றுவதற்கு Registration fees இல்லாமல் செய்தால் அனேகமாக நிறைய நிலங்கள் கிடைக்கலாம். அதுவும் முக்கியமாக ராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை போன்ற பிரதேசங்களில் அதிகமாக நிலங்களை கொடுக்க முன் வரக்கூடிய தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த கவர்னர்கள் உரையை வரவேற்று பேச என்னுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

11-07
a.m.

* SRI S. VADIVELU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய விவாதத்தில் இருக்கும் கவர்னர் அவர்கள் உரையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, நமது மதிப்பிற்குரிய பண்டித நேரு அவர்களின் வெளிநாடு சுற்றுப்பிரயாணம் பற்றி மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சுற்றுப்பிரயாணத்தின் விளைவாக இந்தியாவுக்கும், இந்திய மக்களுக்கும் உலகில் பெரிய மதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது.

“அடுத்தபடியாக எடுத்துக்கொண்டால், நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப் பட்ட விவசாயிகளுக்கு மீண்டும் நிலங்களை வழங்கக்கூடிய முறையில் ஒரு மசோதா சபையில் கொண்டுவரப்போவதாக கவர்னர் அவர்கள் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்க வேண்டிய விஷயம்தான். அடுத்ததாக, கவர்னருடைய பேச்சில் இந்த மாகாணத்தில் உள்ள ஹரிஜனங்கள் விஷயமாக சர்க்கார் செய்துவரும் காரியங்களை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களை குடியிருக்கும் மனைக்கட்டுகளில் இருந்து வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது சென்ற சபையின் கூட்டத்தில் எடுத்துக் கூறப்பட்டது. அந்த சமயத்தில், கூடியசீக்கிரம், அவர்களை வெளியேற்றாமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சர்க்கார் தரப்பில் உறுதிபூர்வம் பட்டது. ஆனால் இப்போது நடைமுறையில் சில இடங்களில் ஹரிஜனங்களை குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகளில் இருந்து வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சபையின் கவனத்திற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டுவர ஆணை படுகிறேன். இன்றைக்கு தஞ்சையில் கரும்புத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். கரும்புத் தொழிற்சாலைகள் வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. அது வரவேற்க வேண்டிய விஷயம்தான். ஆனால் அங்கு வேலைசெய்து கொண்டிருந்த ஆயிரக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான வேலையும் கொடுக்காமல், அவர்களை வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெளி ஜில்லாக்களிலிருந்து ஆட்களை கொண்டுவந்து வேலை வாங்குகிறார்கள். பரம்பரையாக பாடுபட்டுவந்த விவசாயிகள் வேலையில்லாமல் தவித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த சமயத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அவர்கள் பல்லாயிரக் கணக்கான குடிசைகளை போட்டுக்

4th August 1955]

[Sri S. Vadivelu]

கொண்டு, தங்களுடைய பூர்வீக நாளிலிருந்து அந்த வடபாதிமங்கலம் பண்ணையில் வேலைசெய்து வந்தவர்கள். இப்போது நான்கு பக்கமும் நடக்க வழியில்லாமல், பிணத்தை சுடுகாட்டுக்கு கொண்டுபோக வழியில்லாமல், சுற்றி கரும்பு தோட்டங்களைப் போட்டுவிட்டார்கள். அந்த விவசாயிகள் மாடுகள் வளர்க்க முடியவில்லை. தப்பித்தவறி மாடுகள் மேய்ந்தால், அவைகள் பவுண்டில் அடைக்கப்படுகின்றன. நாலாபக்கமும் தினம் அடிதடி நடக்கிறது. தப்பித்தவறி இந்த விவசாயிகள் அந்த கரும்பு தோட்டங்களில் வேலைசெய்தாலும்கூட, அந்த தோட்ட மாணேஜருக்கு வேலையில்லாமல் போகின்றது. இவ்வளவு பரிதாபகரமாக இருக்கிறது தஞ்சையில் நிலைமை. இதைப்பற்றி சர்க்கார் அலட்சியமாக இருக்காமல், தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு பணிவுடனும் அன்புடனும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எடுத்துக் கொண்டால் விவசாய கூலிகள் தமிழ் நாட்டில்தான் பெரும்பாலானவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தக் கூலிகளும் விவசாயிகள்தான். அந்த விவசாயிகளுக்கு யாதொரு கூலி நிர்ணயமும் செய்யப்படவில்லை. நிலச்சீர்திருத்த சப்கமிட்டி ஒரு கூலி நிர்ணயம்செய்து, சிபார்சு செய்தது. அதுநடைமுறையில் இன்னும் வரவில்லை. இன்றைக்கு கிராமப்புறத்தில் விவசாயிகளுக்கு வேலையில்லை. குறைந்த சம்பளம் கொடுத்தாலும் போதுமென்று வேலைக்கு போக முன்வருகிறார்கள். ஆனால் வேலை கிடைப்பதில்லை. நாளாவட்டத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. இதைப்போக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதுதான் நமக்கு முன்னால் இருக்கக்கூடிய பிரச்சினை. இந்த நேரத்தில், குடிசைத் தொழில்களாவன பாய்முடைதல், கூடை பின்னுதல், போன்ற தொழில்களை உண்டாக்குவோமேயானால் ஓரளவிற்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்க முடியும் என்பதை இந்த சமயத்தில் ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எடுத்துக் கொண்டால், புறம்போக்கு நிலங்கள் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிறைய வழங்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் எவ்வளவுபேருக்கு புறம்போக்கு நிலம் கொடுக்கப் பட்டது என்றால், மூன்று ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு, 10, 12 ஜாதி வீரந்து விவசாயிகளுக்கும்தான் நிலம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. நியாயமாக பார்த்தால், தஞ்சை ஜில்லாவில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் புறம்போக்கு தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலத்தை அங்கே விருக்கக்கூடிய பண்ணை நிலப்பிரபுக்கள் அனுபவித்து வருகிறார்கள். வலி வலத்தில் புறம்போக்கு நிலம் இருந்தால், அதற்கு வலிவலம் நிலப்பிரபுதான் ஏக சக்கிராதிபதி. வடபாதிமங்கலத்தில் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலம் இருந்தால், அவற்றிற்கு வடபாதிமங்கலம் நிலப்பிரபுதான் ஏக சக்கிராதிபதி. இதுமாதிரி எங்கெங்கு நிலப்பிரபுக்கள் இருக்கிறார்களோ, அங்கேயுள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம், அந்த நிலப்பிரபுக்கள் ஹரிஜனங்களின் பெயரை போட்டுக்கொண்டு, தாங்களே அனுபவத்தில் வைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களிடம் பண்ணை யாட்களாக இருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு தங்கள்பேரில் புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதே தெரியாது. ஆனால் அந்த விவசாயிகளின்பேரில்தான் வாய்தா கட்டப்படுகிறது. நிலப்பிரபுக்களுக்கும் கணக்குப்பிள்ளைகளுக்கும் இந்தவிதத்தில் ஒப்பந்தம் நடக்கிறது. இந்த நிலைமை மாறி, ஏழை விவசாயிகளுக்கு உண்மையாகவே, புறம்போக்கு நிலங்கள் வழங்கப்படுமேயானால் ஓரளவிற்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்கமுடியும் என்பதை நான் சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

“இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நகரசத்தி தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்றைக்கு நகரப்புறங்களில் இருக்கும் குடியிருப்பு சம்பந்தமான விஷயங்களை பார்க்கும்போது, கேவலமான இடத்தில்தான் இன்னும் இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கும் சர்க்கார் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று சபையில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

[4th August 1955]

11-13
a.m.

* SRI V. C. PALANISAMI GOUNDAR :—“ உதவி சபாநாயகர்

அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் நாட்டின் அபிவிருத்திக்காக செய்யப்பட்ட பல திட்டங்கள் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் சென்ற ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வரும்படியான திட்டங்களெல்லாம் நாட்டில் விவசாய அபிவிருத்தி, கைத் தொழில், குடிசைத் தொழில், கிராம அபிவிருத்திக்கு எல்லாம் போடப்பட்ட திட்டங்களை எல்லாம் மக்கள் தங்களுடைய திட்டங்களாகக் கருதி, நாட்டுக்கு பெரிதும் நலனை கொடுக்கும்படியான வழியில், வழிகாட்டியாக இதர மக்களுக்கு தைரியத்தை கொடுக்கும்படியான நிலைமையில் நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பதைக் குறித்து சொல்லப்பட்டிருப்பதை பாராட்டுகிறோம்.

“ தவிர நமது சபாநாயகர் ஸ்ரீ சிவசண்முகம் பிள்ளை அவர்களைப் பற்றி கூறியிருக்கும்படியான ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் மனப்பூர்வமாக நாம் ஆதரிக்கிறோம். சென்ற 9 ஆண்டு காலமாக அவர் நமது சபைத் தலைவராக இருந்து, பாராட்சமில்லாமல், கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் நல்ல முறையில் சபையை நடத்தி வந்திருக்கிறார் என்பதாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதோடும்மூலில்லாமல் அவருடைய தனிப்பட்ட குணம் என்னவென்றால், ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்தில், அவர்கள் சகோதரராக நடந்து வந்திருக்கிறார். அதையும் நாம் பாராட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் நிறைந்த ஆஸ்திக புத்தியுள்ளவர்கள் கடவுளிடத்தில் பக்தியும் அபிமானமும், உள்ளவர்கள். அப்பேரப்பட்ட சபாநாயகர் அவர்களை நாம் பிரிந்திருக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர் உயர்ந்த நிலைமைக்கு நம்மை விட்டு பிரிந்து சென்றாலும் கூட, நமக்கு அவரது பிரிவு ஆற்றாமையை தருகிறது என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

“ தவிர, ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி எனது நண்பர் ஸ்ரீ விநாயகம் ஒரே அடியாக அடித்து விட்டார். அதுதான் வருத்தப்படக்கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது— ‘The greatest political hoax’ என்று கூறினார். நான் அதைக் கண்டிக்கிறேன். இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய் செலவில் நமது நாட்டுக்கு மத்திய சர்க்கார் பல அபிவிருத்தி திட்டங்களை வழங்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கும்போது, அதை political hoax என்றார். இது மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயம். அவர் இந்த சமயத்தில் சபையில் இல்லாதது குறித்து நான் வருந்துகிறேன். தமிழ் நாட்டு எல்லை தளபதி என்று சொல்லக் கூடிய அவ்வளவு உயர்ந்த தோபிமானிக்கு இப்படி சொல்ல என் நா வெழுந்தது என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. அவர் நோக்கமெல்லாம் வடக்கு நோக்கியிருக்கிறது. அவர் மேற்கே, தெற்கே, கிழக்கே திரும்பிப் பார்த்தால் கிராமங்கள் எப்படி ஐந்தாண்டு திட்டத்தால் அபிவிருத்தியடைந்திருக்கின்றன, கிராமங்கள் தோறும், நகரங்கள் தோறும் என்னென்ன அபிவிருத்திகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பது புலப்படும். குடிசைகளில் சென்று பார்த்தால், அப்போது தெளிவுபடும் அவருடைய கண்ணோட்டம் என்று சொல்லி, அதோடு அதை நிறுத்திவிடுகிறேன்.

“ தவிர கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் தமிழ் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய ஜீவாதார நதிகளை கட்டுப்படுத்தியாகி விட்டது. இன்னும் எஞ்சியிருக்கக்கூடிய எல்லா சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு கோடிக்கணக்காக பணம் செலவு செய்து, கண்மாய்களை சீர்திருத்தியாகிவிட்டது. அடுத்தபடியாக குளங்களின் கரைகளை உயர்த்தவும் செப்பனிடவும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றை கவனிக்க வேண்டும். குளங்களில் இருக்கும்படியான மகிழ்ச்சி எடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. இதனால் ஜல உயரம் குறைந்து விடுகிறது. அதேக கண்மாய்களில், மகிழ்ச்சி அகற்ற படாததால், மதகுக்கு மேல் தண்ணீர் வழிந்து மூன்று மாதத்திற்கு ஜலம் நிற்க வேண்டுமென்றால் ஒரு மாதத்திற்கு கூட நிற்க வழியில்லாமல் இருக்கிறது. இந்தக் குறையை தீர்க்க அவசியம் நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். அன்றைய தினம் இருந்த பிரிட்டிஷ் சர்க்கார், ரெவினியூ போர்டு எல்லாம், இதை ‘uneconomical’ பொருளாதாரத்திற்கு உகந்ததல்ல என்று சொல்லி, மகிழியை எடுக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். இப்போது நமது நல சர்க்கார்,

4th August 1955] [Sri V. C. Palanisami Goundar]

இந்த ஜல அபிவிருத்தி விஷயத்தில் வட்டிக்கணக்கு போடுவதில்லை. பொதுவாக மக்களுக்கு என்ன நன்மை விளையும் என்கிற கண்ணோட்டத்துடன் தான் பார்க்கிறார்கள். அந்த முறையில், என்ஜினியர்களைக்கொண்டு இது சம்பந்தமாக ஒரு pilot scheme-தயார் செய்வது வரவேற்கத்தக்கது. ஆகவே, உடனடியாக bull-dozer போன்ற கருவிகளைக் கொண்டு மகிழியை அப்படிப்படுத்தி விட்டால், அதை விவசாயிகள் எடுத்து நிலங்களுக்குப் போட்டு நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தி செய்ய ஏதுவாக இருக்கும் என்று நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“ என்னுடைய தொகுதியில் சாமக்குளம் என்ற ஏரி இரண்டு முறை உடைப்பு எடுத்துவிட்டது. அதில் மகிழி மூன்றடிக்கு மேல் இருக்கிறது. அந்த பக்கத்தில் இருக்கும் குடிகள் சொந்தத்தில் செலவு செய்து உடைப்பை அடைத்தார்கள். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ ஏரியில் இருக்கும் மகிழியை அகற்றுவதை அதிகாரிகள் தடை செய்து விட்டார்கள். இப்படிச் செய்வது சர்க்காருக்கு உகந்ததல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ இப்போது கோயம்புத்தூர், சேலம் முதலிய இடங்களில், நான் முன்பு சொன்னபடி, இருக்கிற பூர் பாசன திட்டத்தை யெல்லாம் கட்டுப்படுத்தி யாகிவிட்டது. ஆயினும் மற்றுக்குறை இன்னும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆகவே, மேற்கு தொடர்ச்சி மலையில் ஏராள மழை பெய்து ஜலம் பெருக்கெடுத்து அரேபியன் கடலில் விழுகிறது, அதையெல்லாம் ஒருவாறு உபயோக படுத்தவேண்டுமென்று சர்க்கார் செய்திருக்கும்படியான ஏற்பாட்டை பாராட்டுகிறேன். அந்த முறையில் இன்றைய தினம் பரமக்குளம் திட்டம் வரும். அந்த திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால், பொள்ளாச்சி உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம் போன்ற இடங்கள் நன்மையடையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட திட்டத்திற்கு சர்க்கார் ஆதரவு கொடுத்திருப்பதைப்பற்றி நான் பாராட்டுகிறேன்.

“ தவிர இன்னும் அதே மாதிரி அந்த மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் இருக்கும் ஜலமானது மேற்குப்புரமாக ஓடி விருதாவாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. மேற்குப்புரம் வீணாக ஓடி விரயம் ஆகிக் கொண்டிருக்கும் ஜலத்தை எப்படி கிழக்கு நோக்கி ஓடச் செய்வது என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அதற்குத் தக்கவகையில் நல்ல திட்டங்களைப் போட்டால் அதனால் கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களில் சுரீட்சம் ஏற்பட மிகவும் அனுகூலமாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்கு சிறுவானி தண்ணீர் சப்ளை திட்டம் போதுமானதாக சௌகரியமாக இல்லை என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். நொய்யலாற்றில் தண்ணீர் வந்தால் அதனால் மிக அதிகப் பலன் ஏற்படுகிறதே தவிர வீணாகப் போவதே கிடையாது. அதிலுள்ள ஆயக்கட்டுகளுக்கு எல்லாம் மிகவும் உபயோககரமானதாக இருக்கும். இன்றைக்கு மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் வீணாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிற ஜலத்தைத் தடுத்தக் கிழக்கு நோக்கி வரச் செய்து நொய்யலாற்றில் விட்டால் அதனால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. கீழ் பவானித் திட்டத்தினால் சில பிரதேசங்களுக்கு மிகவும் அனுகூலமாக இருக்கிறதென்று சொன்னாலும் கோயம்புத்தூர் தாலுக்காவைப் பொறுத்த வரை சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அது பல நிலங்களுக்குப் பரவலான நன்மையை அளிக்கிறது. மேல் பவானி அணைக் கட்டைக்கட்டி அதிலிருந்து தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து சிறுவானி தண்ணீர் சப்ளைத் திட்டத்தோடு சேர்த்தால் அதனால் கோவை, கோபி, ஈரோடு, பல்லடம், தாராபுரம் போன்ற இடங்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். இத்திட்டத்தைப்பற்றி என்ஜினியரைக் கேட்கலாம். கீழ்ப்பவானி திட்டப் பிரதேசங்களில் இன்றைக்கு ஒதம் ஏற்படுகிறது. அப்படி வீணாகப் போகாமல் மேல் பவானி திட்டத்தை ஏன் அமலுக்குக் கொண்டுவரக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.”

11-20
a.m.

[4th August 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“ அதைக்கட்டிவிட்டால் தஞ்சாவூருக்குத் தண்ணீரே வராது.”

SRI V. C. PALANISAMI GOUNDAR :—“ எல்லாம் வரும். இஞ்சினியரை வேண்டுமானாலும் கேட்கலாம். அவர்கள் சொல்வார்கள். பெரிதுவாக கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் உள்ள மக்களின் நலனை உத்தேசித்து இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இந்த நீர்ப்பாசன திட்டத்தை யும் சேர்த்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-24
a.m.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, the Governor in his Address started with a glowing tribute to the Prime Minister for his triumphant visit to Russia and the rest of the Western European countries. Of course, by his peace campaign he has laid the country under a deep debt of gratitude. The Governor has followed this up with a well-deserved tribute to our Hon. Speaker who is going away from us to serve in an altogether different sphere. I am glad that the Union Government has after all recognized the merit of our Speaker, his sense of fairness, impartiality and duty. It is really a tribute to the best service that he has rendered to the State.

“ Then, the Governor has referred to the border dispute with our sister State of Andhra. Apart from the border dispute in Chittoor, Tiruthani and other places, there is a small dispute in the North Arcot district, regarding boundary. When Kuppam was added on to Chittoor, 22 villages in Kuppam were left with the Tirupathur taluk, but the poramboke, forest and other communal lands of these 22 villages as found in the old paimash account have been added to the reserve forests in the Andhra State even though these villages without those waste lands are situated in the Madras State. Not only that. When an irrigation tank which is irrigating the fields in the Madras State is situated in one of those reserve forests, in all probability they may claim fishery rights and also claim water rate. We have already given a petition to the Revenue Minister and I wish that the Government must pay some special attention to this aspect of the border dispute and see that the grievances of the ryots in Madras State in the 22 villages are redressed.

“ Sir, the speech of the Governor strikes a very optimistic note with regard to agricultural conditions in this State. According to the speech, the prices of agricultural produce are going up after a short slump. I am afraid the prices are not really going up. If the prices persist in going down, there will be a slump and if there is a slump, again we will be faced with scarcity of foodstuffs. Because, agriculturists will not be in a position to undertake any permanent improvements to their lands and increase the produce from their lands. Therefore, it is high time that some guarantee or some price support is given to the agricultural produce. Otherwise, there will again be shortage of foodstuffs.

“ Again, there is an optimistic note in the Governor's Address with regard to the political conditions in the State. I think the Government have closed their eyes to the recent occurrence. A

4th August 1955] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

real crisis was averted by the timely statement of the Chief Minister. But for that statement, I think there would have been a real crisis. The passing of this crisis is not a permanent one unless the Government pays some attention to the Hindi policy of the Union Government as well as their industrial policy. Sir, the Dravida Kazhagam and the allied organizations have been complaining that the South has been neglected in the matter of industrial development, and that there has been a virtual domination so to say by the North over the South. For saying this, the party in power has been deriding them as unpatriotic, communal-minded and very parochial. To-day, I am glad to see that even the Members belonging to the party in power have advocated that the South must be given its due share in regard to the location of the various industries. I am glad to note that my esteemed friend, the Raja Saheb of Chettinad as well as Sri Rajachidambaram of Tiruchirappalli have, in their speeches, stressed the fact that the South has been neglected by the Government of India and that the Madras Government should fight for the location of heavy industries in the South. I am also glad that as stated by Sri Rajachidambaram, even our able Leader of the House has stressed that the South must get its share on a population basis so far as the Second Five-Year Plan is concerned. To this extent, I think the leader of the Dravida Kazhagam Sri E. V. Ramaswamy Naicker and his colleagues deserve our congratulations, because, after all, what they have been agitating for all these days has been championed by the Government themselves to-day.

“ Apart from that, whenever we talk of the industrial policy, the Government always point out the Neiveli Project and allied industries that can be started, viz., ammonium sulphate factory, steel factory at Salem, etc., which depend on the success of the Neiveli Project. After all, it is still in an experimental stage and until the Neiveli Project becomes an accomplished fact, we have to ignore it and we have to take into account the conditions as they obtain to-day. Till that Project materializes, we have to start some heavy industries in the Madras State. Unless we do this, it will be almost impossible to solve the acute unemployment problem facing us to-day. A few days ago, a report was published with regard to the wage conditions. It has been stated that the wage level of the labourers in the South is the lowest and that the wage level in the Uttar Pradesh State is the highest. This is the information given in a Government report and so an accusation against the Dravida Kazhagam cannot be laid. Steps must be taken by this Government to bring up the wage levels at least to the level obtaining in the State of Uttar Pradesh. For achieving this object, some heavy industries must be immediately started in the South before any of them are started in the North.

“ Then the Governor has touched on the Community projects. With regard to this I have stated that National Extension projects are started in certain places on certain basis. I submit that Local Development works were taken up and executed throughout the State and wherever people have co-operated with the Government,

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [4th August 1955]

11-30
a.m. the works have been carried out to the greatest extent. That must be the basis or test for selection of N.E.S. blocks in our State. It is stated that Coimbatore stands first in respect of execution of local development works. Next comes North Arcot. In North Arcot, talukwise Tirupattur has done the largest number of works and has spent most of the amount allotted. Therefore I submit that Tirupattur taluk has a greater claim for the opening of a N.E.S. block when these blocks are sought to be extended in that district.

“Coming to major irrigation works, I submit I am really sorry to see that no mention has been made about the Palar irrigation scheme in the Address. Perhaps it is due to the fact that already some move has been made and negotiations are going on with the Mysore Government and the Union Government has offered its intervention to take up this scheme. Apart from this, whether we get some more water from the Mysore State or not, other possibilities of diverting surplus waters from rivers having their origin either on the Eastern or Western Ghats should be thought of and some relief should be given to the ryots in Palar basin as otherwise agricultural operation in that area will suffer very much.”

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரணைய நான் ஆமோதித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவதாக நமது மதிப்பிற்குரிய இந்திய பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் வெற்றிகரமாக வெளிநாட்டுப் பிரயாணத்தை முடித்துக்கொண்டு கீர்த்தியோடு திரும்பி வந்திருப்பதை பாராட்டி இருப்பது போற்றற்குரியதாகும். அவர் உலக சமாதானத்துக்குப் பாடுபடுவது உலகமறிந்த விஷயம். அவர் எடுத்துருக்கும் முயற்சி வெற்றிபெறவும் அவர் நீண்ட காலம் திட ஆரோக்கியத்துடன் வாழவும் நாம் பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

“முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நம்முடைய சர்க்கார் எவ்வளவோ வேலை செய்து விட்டார்கள். சில திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கின்றனர். இன்னும் அநேக திட்டங்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் எத்தனையோ திட்டங்களைப் போட்டாக வேண்டும். நம்முடைய தேவைகளை யெல்லாம் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவில் அவைகளை எல்லாம் நிறைவேற்ற சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. தற்பொழுது பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை எடுத்து நடத்தி வருகிறார்கள். இருப்பினும் சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் சம்பந்தமாகவும் இன்னும் அதிகம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அநேக ஏரிகள் மராமத்து செய்யப்படாமலேயே கிராமப் புறங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து வருகிறார்கள். பரிசீலனை முடிவு பெறாமலே காலதாமதம் ஆகிக் கொண்டிருப்பதால் அநேக கிராமங்களில் விளைய இல்லாமலேயே போய்விட்டது. உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியில் கம்மாளம்புண்டி கிராமத்தில் பெரிய ஏரி ஒன்றை கட்டுவதுபற்றி பரிசீலனை செய்து வருகிறார்கள். அநேகம் ஆயக்கடுகள் சாவியாகிப் போய்விட்டன. இன்னும் பரிசீலனை முடிந்தபாடிಲ್ಲ. இந்த மாதிரியான நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களில் முக்கிய கவனம் செலுத்தி அவற்றை சீக்கிரம் பரிசீலனை செய்யும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அதேமாதிரி வருகிற ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் கிராம மக்களின் சுகாதாரம், கல்வி, குடி தண்ணீர் ஆகியவைப்பற்றி அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். ரோடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் அநேக இடங்களில் சிறிய சிறிய ரோடுகள் இல்லாமையினால் அந்தப் பிரதேசங்களில் வாழும் மக்கள்

4th August 1955] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியில் மலையாளர்களும் கிராமத்தில் நல்ல ரோடு இல்லாததினால் ஏரிக்கரையின் பேரில் ஹரிஜனங்கள் நடந்துபோகும்படியாக இருக்கிறது. அதையும் சரியாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். மராமத்து இலாக்காவுக்கும் இலாக்காவுக்கும் இடையே இருந்துகொண்டே இருப்பதால் இம்மாதிரியான வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறுவதில்லை. இவைகளை துரிதப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளை எடுத்துக் கொண்டால் அநேக இடங்களில் கிராமத்தார் தங்களாலான உதவிகளை செய்ய முயற்சிக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது சமீபத்தில் சர்க்கார், ஜில்லா போர்டுகளுக்கு ஒரு உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது எந்த தெந்த ஜில்லா போர்டுகளுக்கு பண வசதி சரியாக இல்லையோ அவைகள் எல்லாம் திட்டத்திற்குச் செலவாகும் தொகையில் கால் பங்கு கொடுக்க வேண்டியது இல்லை. அப்படிக்கொடுப்பதாலும் 'சர்க்காரிடமிருந்து உத்திரவு பெற்று கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். இது மாதிரி செய்தால் எல்லா ஜில்லா போர்டுகளுமே பொருள் வசதி இல்லாமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிற காரணத்தால் சர்க்கார் ஒரு திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டாலும்கூட அந்தத் திட்டத்தை துரிதமாக அமுல் நடத்த முடியாது. பண உதவி செய்யக்கூடாது என்று விட்டால் ஒருவித வேலையும் நடைபெறுது. போட்டு ரேஞர்கள் அடிக்கடி மராமத்து செய்யப்படாவிட்டால் பாழாய்ப் போய்விடும். இப்பொழுதே பல விடங்களில் அவை சரிவர பாதுகாக்கப்படாமல் ரொம்பவும் கடின திசையில் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த உத்திரவை எடுத்து செய்து ஜில்லா போர்டுகளும் ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு நூற்றுக்கு ஐம்பது விகிதம் கொடுத்தால் மக்களிடம் கால் பங்கை வாங்கி அந்த வேலையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

“ சர்க்கார் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்போவது பற்றி நான் ரொம்பவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் அவசியம் வர வேண்டியது தான். ஆனால் அநேக இடங்களில் விவசாயிகளுக்கு நிலச்சுவாஸ்தாரங்களுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டு வருகிறது என்றால் அதற்கு முக்கியமான காரணம் சில பேர்கள் குத்தகையை சரியாக கொடுக்காதது தான். சம்பந்தமில்லாதவர்கள் இது விஷயத்தில் தலையிட்டு அனாவசியமான சர்ச்சைகளையும் ஏற்படுத்துகின்றனர். அதோடு இளைப்பாருங்கள் விலைவாசி குறைந்து வருகிறது. அதன் காரணமாக இன்னும் சில விடங்களில் பயிரிடுவதற்கு பல பேர்கள் முன்வரவில்லை. எது எப்படியிருந்தாலும் நிலச்சுவாஸ்தாரங்களுக்கு ஒரு வித இடைஞ்சலுமில்லாமல் அவர்களுக்கு சௌகரியம் செய்யும் முறையில் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதுபற்றி நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதை எல்லோரும் வரவேற்று சீக்கிரம் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக இப்போது வரிகள் எல்லாம் அதிகமாக போடாமல் அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்துக்கு நாம் மத்திய சர்க்காருக்கு உதவி கொடுப்பதற்காக, மக்களிடமிருந்து கடன் வாங்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. நல்லபடியாக எல்லோரும் அதற்குக் கடனுக்கு தங்களால் ஆன உதவியைக் கொடுத்து இந்த ஐந்து வருஷத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுலாக்குவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

“ தவிர விலைவாசிகள் குறைந்து வருவதனால் அனேகம் பேர் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு, அந்த விலைவாசிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குக் கீழே போகாமல் பார்க்கவேண்டும். அதன் நிமித்தமாக நான் சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், ரூபாய்க்கு இரண்டரை லட்சார்ஜ் போடுவதற்கு இப்போது கொண்டுவரப்போகும் மசோதாவை இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்கு நிறுத்தி வைக்கவேண்டும். இப்போது அந்த லட்சார்ஜைப் போட்டால், விவசாயிகளுக்கு ரொம்பவும் பாதுகாப்பு ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் அதை நிறுத்தி வைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-39
a.m.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [4th August 1955]

“அடுத்தபடியாக கைத்தறித் துணிகள் மீது விற்பனை வரி விதிப்பதால், கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பிரச்சினையையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு கைத்தறித் துணிகள் மீது விற்பனை வரி விதிப்பதை கவனித்து கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நன்மையைச் செய்யும்படி ரொம்பவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“தவிர, மின்சாரத்திற்கு ‘minimum rate’ வசூலிப்பதைப் பற்றி எங்கும் ஒரே பேச்சாக இருக்கிறது இதனால் எவ்வளவோ விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த ‘minimum rate’-ஐ சர்க்கார் கவனித்து அதை எவ்வளவுதூரம் குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவுதூரம் குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் இதைக் கவனிப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சினையை கவனிக்கவேண்டுமென்று மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

“சில வருஷங்களுக்கு முன்பு கடன் கொடுத்து அனேக இடங்களில் விவசாயத்திற்காக கிணறுகள் வெட்டிச் செய்தார்கள். கடன் வாங்கிய விவசாயிகள் எல்லாம், விலைவாசிகள் குறைந்துவிட்டதால் வாங்கிய கடனை திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே கிணறுகள் வெட்டி சாகுபடி செய்திருப்பவர்களுக்கு அந்த ரூபாயை வஜா செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் சிலர் கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடன் வாங்கி வேறு செலவுகள் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் மட்டும் ரூபாயை வசூலித்துக்கொண்டு மற்றவர்களிடம் வஜா செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“தவிர இப்போது பல rural banks ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் அந்த பாங்குகள் இப்போது ஆரம்பமாகியிருக்கின்றன. ஆனால் rural banks ஆரம்பித்தால் கூடிய சீக்கிரம் தொகையை கொடுக்கவும், நல்ல முறையில் வழங்கவும் உடனடியாக நல்ல மார்க்கத்தில் வசூலிக்கவும் வகை செய்யவேண்டும். start பண்ணிவிட்டு சட்ட திட்டங்களை கொடுமார்க்ப் போட்டுவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு உபயோகமில்லை. அவர்கள் மார்க்கடிகளிடம் போய் பணம் வாங்குவது நிற்காது. ஆகையால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்த பாங்குகள் எவ்வளவு தூரம் சலுகை கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு தூரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“எங்கள் ஜில்லாவான செங்கற்பட்டுக்கும் வடாற்காடு ஜில்லாவிற்கும் பாலாறு திட்டத்தைப்பற்றி ஆலோசனை செய்யப்பட்டு இப்பொழுது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரோடு இது விஷயமாக ஆலோசித்து வருகிறார்கள். அதையும் சீக்கிரம் எடுத்துக்கொண்டு எங்கள் ஜில்லாவிற்கு நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய நலத்திட்டம் ஆகியவை எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பிற்போக்கான இடங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அவற்றை முதலில் எடுத்துக்கொண்டு பிறகு மற்ற கிராமங்களை இத்திட்டங்களை விஸ்தரிக்க எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

11-42
a.m.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, before proceeding further and even at the very outset I should like to register or record the patriotic pride with which I associate myself with the sentiments already expressed by the Governor about the peace mission carried all over the world more or less, by our great Prime Minister, Pandit Jawaharlal Nehru. I must also express the seething patriotic rage at somebody somewhere calling

4th August 1955] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

the National Flag a piece of cloth and I am happy that discretion has proved to be the better part of valour which made him retreat when the Government was a little stiff.

“ Now coming to other matters, I am certainly aware that the people of this State are thriving in a society modelled on the socialistic pattern, ‘A’ brand. The advantages that are to become available under the Second Five-Year Plan will certainly come up for detailed discussion when the programme is placed before the House at the next sitting. But at present I should like to emphasize that in a plan, Second, Third or Fourth and whatever nomenclature we attach to them, socialism or any other thing, it is absolutely essential that the instrument of administration must also be adapted to our objectives. If our objective is to democratise, if our object is to see that more and more of socialist climate prevails in this country, then it is also necessary that the bureaucratic outlook of the officials also must go. I am certainly aware that more than once from high and eminent personages utterances have come where it has been impressed upon these public officers that they are really at the service of the people, the public and not really public bosses. But still I must point out to the Government that they would do well to see that they impress upon their officers who have been bureaucratically trained to remember and practise this thesis that they are only public servants and not public bosses, and secondly they do not take any sides whatever. I do not say that there have been cases of taking sides in matters so far as I am aware of. Of course, speaking for Malabar, I have not come across any such case but still occasions of that kind should be kept out. More and more ability to mix with the people, more and more understanding of the difficulties of the people, more and more adjustment to the needs of the population—these should be evident in the outlook of the officers, particularly the district heads. Then alone we can have a real socialistic pattern of society. Mere repetitions of words, or preparation of plans will not achieve much in this direction. So I emphasize that we must have a campaign for eschewing bureaucratism from our official world and more and more of democratic doses injected into them. The Malabar District Planning Board and such other boards elsewhere, the advisory committees attached to certain districts, these are certainly guide straws in the wind or indicators of the democratic tendency in the administration. I only request that this spirit may be intensified more and more.

“ Again about the bureaucratic outlook, I may instance one case where, a mere sales tax officer, simply because he calls himself he is the Commercial Tax Officer of the district, thinks he is the supreme of the district. He had the cheek and audacity to say he was so big and he went on in a bureaucratic and top heavy way, to ask a vakil who appeared before him : ‘ Where is you Sannad? You should show it. Otherwise I will not allow you to appear before me.’ Even the High Court and the Supreme Court have not done that kind of thing. But this little gentleman, dressed in

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [4th August 1955]

brief authority, appears to think he still lives under the old regime and insisted upon the vakil to produce his sannad before practising before this demi-God. It is high time we called a halt to such things and told them that they are public servants, that they should mix freely with the people and the measure of their success as public servants should be judged by the popularity and the service they do to the common people and the Government being impressed therewith. The interest of the people and the Government are the same. Therefore, the servants of the Government are servants of the people. It is that spirit that should be more and more emphasized among Government servants.

“ This, Sir, I must impress in this connexion upon this Government to see that the local authorities apart from the Government departmental officers, are given greater autonomy and powers. Those in the panchayat boards are not men very legally trained or men in high positions. They can easily be bossed over by panchayat officers. It should not be so. Municipal Commissioners can set at naught in certain circumstances the decisions of the municipal councils. More and more powers should be transferred to the local authorities such as the municipal councils, district boards and panchayat boards. It is only that way we will be able to enthuse the people and make the Second Five-Year Plan and other nation-building efforts more successful. I would, therefore, request the Government to bring in a bill as early as possible to confer more autonomy and more powers, and to see that more viable economic conditions are created for our panchayats and similar bodies. In this connexion I may mention that the Second Five-Year Plan itself may fail if we do not take steps to cut the red-tape and see that the hierarchy of the officials sitting over local bodies do not function bureaucratically. Here I may mention one small incident that occurred in Malabar. The Periarum sanatorium which is in need of funds made a request to the panchayat boards for grants. One major panchayat board sanctioned Rs. 100 for this purpose. The Inspector of Local Boards who is for all practical purposes the demi-God for these local bodies at once asked the board: ‘ What is your power to sanction Rs. 100 to the sanatorium? Please show how many people from the panchayat were treated and how many died and all that. Otherwise, I won’t allow you to give this Rs. 100 to the sanatorium.’ People are naturally enraged at this anti-social outlook of some of the officials. It is time they adjusted themselves to the changes that have taken place in the country and in the administration and reacted accordingly. Another instance I want to bring to the notice of the House is the putting up of a small construction in a local hospital. The proposal had to travel too long between too many departments with many officers. It took six months to sanction Rs. 4,000. People by themselves had collected Rs. 4,000. They wanted another Rs. 4,000. The Collector sanctioned it but still it took four months because it had to go through several departments. People are impatient with the pace of progress, as also with the Government. We want ‘ Ek dam ’ to go forward. Under such circumstances we cannot

4th August 1955] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

tolerate the old time habits to stand in the way. Therefore, I would request the Government to call for and examine the administration and other reports of the departments and if a overhauling is needed, a socialistic pattern may also be evolved for our administrative machinery."

* **SRI P. G. MANICKAM** :—“ மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மாசுநிமைதங்கிய கவர்னர் நிகழ்த்திய உரையிலே மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் சிவஷண்முகம் பிள்ளையைப்பற்றி வெகுவாகப் புகழ்ந்து, போற்றி இருப்பதற்காக நான் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்களின் சார்பாகவும் நன்றியறிதலை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். **Union Public Service Commission** மெம்பராக நமது சபாநாயகர், அதிலும் ஒரு ஹரிஜன், நியமிக்கப்பட்டிருப்பதைக் குறித்து எல்லோரும் பெருமையுடன் பேசவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படத் தான் செய்யும்.

“ கவர்னர் உரையிலே சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எந்தெந்த இடங்களில் குளங்கள் இருக்கின்றனவோ அந்தக் குளங்களை மராமத்து செய்து அவற்றில் தண்ணீரை நிரப்பி, அவற்றின் உதவியால் வரண்ட நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கான ஒரு திட்டம் வரவேற்கத் தக்கது. இந்தத் திட்டத்தின் பிரகாரம் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில், பவானி தாலுகா சம்பந்தமாக நாங்கள் ஒரு விண்ணப்பத்தை சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். அதாவது மேற்குத் தொடர்ச்சிமலையிலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் வருகிறது. அந்த வாய்க்கால் மழை காலங்களில் 7 குளங்களுக்குத் தண்ணீரை நிரப்பிக்கொண்டு வருகிறது. அந்த வாய்க்காலையும் அந்தியூர் குளத்தையும் செப்பணிட்டு, அதன்மூலம் தண்ணீரைத் தேக்கும்படியாக நாங்கள் கவர்ன்மெண்டாரிடம் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். **Local Development Works**-ன் கீழ் அவ்வேலை நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறதென்று கலெக்டர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்த விஷயத்தைக் கவனித்து அக்காரியத்தை சீக்கிரம் நடத்தும்படியாக கவர்ன்மெண்டாரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் பவானி தாலுகாவில் இதுவரைக்கும் முக்கியமான வேலை எதுவும் நடைபெறவில்லை. அதனால் காரியத்தை உடனடியாக எடுத்து நடத்தும்படியாக அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ (**Elementary education**) ஆரம்பக் கல்விக்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு முக்கியமான இடம் கொடுத்திருப்பதைப் பற்றி என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 73 லக்ஷம் குழந்தைகள் படிக்காமல் இருக்கிறார்கள். அதில் குறைந்தது 33 லக்ஷம் குழந்தைகள் இப்பொழுது படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் 17 லக்ஷம் குழந்தைகள் படிக்க வசதி செய்து கொடுக்கப் போவதாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. **Mid-day meals**-க்காக மத்திய சர்க்கார் ரூபாய் 17 கோடி செலவிடும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. நம் சர்க்கார் அதற்காக ரூபாய் 2½ கோடி செலவழிக்கும் போது, முக்கியமாக கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு விஷயமாயிருக்கிறது. மத்தியானப் சாப்பாடு பிற்பாடு வகுப்பினருக்கும் (**Backward classes**) ஹரிஜனங்களுக்கும் அவசியம் கொடுக்கப்படுமென்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் எங்கெங்கே **Labour schools** இருக்கின்றனவோ, அங்கு அப்பள்ளிக்கூடங்களின் மூலமாக மத்தியான சாப்பாடு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடந்தால் ஹரிஜனங்கள் பலர் நன்மையடைவார்கள். படிக்காத ஜனத் தொகையில் பெரும்பாலோர் ஹரிஜனங்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். 45 லக்ஷம் பேர் படிக்காதவர்களென்றால் 20, 25 லக்ஷம் பேர் ஹரிஜனக் குழந்தைகள் தான் இருப்பார்கள். அவர்கள் முன்னேறுவது கல்வியறிவை வளர்ப்பதற்கு ஒத்ததாக இருக்கவேண்டும்மென்று

[Sri P. G. Manickam] [4th August 1955]

சொல்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து ஹரிஜனங்களுக்கு மத்தியான சாப்பாடு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்களென்று நம்புகிறேன்.

“வீடு கட்டும் திட்டம் வரவேற்கத்தக்கது. வருஷத்துக்கு 5,000 வீடுகள் வீதம் ஹரிஜனங்களுக்காகக் கட்டப்படும். ஒரு வீட்டின் மதிப்பு ரூ. 450 என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதுவும் இலவசமாக கட்டிக் கொடுக்க வசதியளிக்கப்படுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 5,000 வீடுகள் கட்டும் போது ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் பங்கு வரும்படி கவரன்மெண்டார் பார்த்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு தொழிற்சாலைகள் நிர்மாணிக்க வசதியளிக்கப்படவேண்டும். முக்கியமாக தொழிற்சாலைகளடங்கிய கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலும் மதுரையிலும் இதற்காக Welfare Inspectors நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மலைப் பிரதேசங்களில் குறிப்பாக நீலகிரி மலைப்பிரதேசத்திலும் பூரூட்சி மலைப்பிரதேசத்திலும் ஹரிஜனங்கள் தொழிலாளர்களாக இருந்துக்கொண்டு கஷ்டம் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். Industrial area ஆகிய கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில், குறைந்தது 50 சதவிகிதமாவது தொழிற்சாலைகளில் ஹரிஜனங்கள் வேலையில் இருக்கும்படியாக ஒரு சட்டத்தை கவரன்மெண்டார் கொண்டுவந்தால் ஹரிஜன தொழிலாளர்களுக்கு நன்மையுண்டாகும். ஹரிஜனங்களுடைய கஷ்டமும் நிவர்த்திக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடி, வீட்டு மனைகளைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களில் மிகப் பிற்போக்கான வகுப்பினர்கள் சக்கிலியர்களாக இருக்கிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் அவர்களுக்குத் தான் இந்த வீட்டு மனைக் கஷ்டம் இருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் 176 சேரிகளில் ஹரிஜனங்களை ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய பட்டா நிலங்களிலே வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் அவர்கள் ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய பட்டா நிலங்களில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு அவர்களை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அடிமைகளாக நடத்துகிறார்கள். வேண்டுமென்றால் அவர்களை வைத்துக் கொள்வார்கள். வேண்டாமென்றால் அவர்களைத் துரத்திவிடுவார்கள். 40, 50 வருஷமாகக்கூட நிலத்திலிருந்தாலும் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான ஒரு உறுதியும் இல்லை. இதைப்பற்றி சட்ட சபையில் எத்தனையோ தடவை சொல்லியிருக்கிறேன்; கவரன்மெண்டாரருக்கும் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறேன். கவரன்மெண்டார் அவ்விஷயத்தை கவனிப்பதாக வாக்குறுதியளித்தார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் கவனிக்கவில்லை. இன்னும் அந்த ஹரிஜனங்கள் அடிமைகளாகத்தான் வாழ்ந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்படி இந்த சேரி நிலங்களை வாங்கி இலவசமாக அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுப்பதற்கான ஒரு திட்டத்தைச் சேர்க்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தற்போது ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு மத்தியான சாப்பாடு அளிப்பதற்காக பெரும் தொகை கவரன்மெண்டாரால் செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் இந்நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறதென்று ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கவரன்மெண்டாருடைய ரிப்போர்ட்டிலும் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறதென்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய Labour schools ஏற்படுத்தி அந்தந்த இடங்களில் ஹரிஜனப் பிள்ளைகளுக்கு மத்தியானச் சாப்பாடு கொடுக்க வசதிகள் அளிப்பார்களென்று நினைக்கிறேன்.

“ஈரோடு தாலுக்கா கருணாம்பதி சேரியிலே 50, 60 ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பள்ளிக்கூடம் போவதற்கு 3 மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் போகவேண்டியிருக்கிறது. ஆதலால் அவ்விடத்தில் ஒரு Labour school ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம். அதை இப்பொழுதும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“Lower Bhavani திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் 70, 72 சேரிகளில் தண்ணீர் தேக்கத்தால் வீடுகள் விழுந்துவிட்டன. இதைக் கவனித்து, வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவரப்போவதாக சர்க்கார்

4th August 1955] [Sri P. G. Manickam]

வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அத்திட்டம் இன்னும் அமுலுக்கு வரவில்லை. கலெக்டர் இப்போதுதான் திட்டம் தயாரித்துக்கொண்டிருக்கிறோமென்று சொல்கிறார். அந்தத் திட்டம் எப்பொழுது அமுலுக்கு வருமென்று தெரியவில்லை. இன்னும் நாளைக்கு வருஷங்கள் ஆகுமோ என்று நினைத்தால் பயமாக இருக்கிறது. இவ்விதமாக அந்த ஜனங்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வர கவர்ன்மென்டார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

SRI S. T. ADITYAN:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தின் நாலாவது பாராவிலே, ‘நாட்டிலே மழை செழிப்பாய் பொழிந்திருக்கிறது, இன்னும் பொழியப்போகிறது, விவசாயப் பொருள்களின் விலைவாசிகளெல்லாம் உயர்ந்திருக்கின்றன, ஆகையால் சுபீட்சமான காலம் வந்துகொண்டிருக்கிறது’ என்று சொல்லியிருக்கிறார். இம்மாதிரியான ஆரம்பம் பொதுவாக எதற்குச் சொல்கிறதென்றால் நம் நாட்டிலே ஓர் வழக்கம் உண்டு. அதாவது, ‘தட்டிக் கொடுத்து பால் கறக்கவேண்டும்’ என்பது. பால் கறக்க ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலே மாட்டைத் தட்டிக்கொடுத்து, பிறகு பால் தட்டிக்கொள்வது பால் தொழிலாளர்களுடைய வழக்கம். அந்தப் பிரகாரம் கவர்னர் அவர்கள் முதலிலே தட்டிக் கொடுத்திருக்கிற காரணத்தைப் பின்னால் தான் விவரித்திருக்கிறார். விவசாயப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது, விவசாயத்தில் சுபீட்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதெல்லாம் விவசாயிகளுக்குப் போடப்படுகிற புதிய வரி உயர்வுக்கு பீடியையாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறொன்றுமில்லை.

“விவசாயிகள் இதுவரை செலுத்திக்கொண்டுவரும் நிலத் தீர்வையை விட ரூபாய்க்கு இரண்டரை கூடுதலாக இனி செலுத்தவேண்டும் என்று கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நிலத் தீர்வை மட்டும் உயரப் போவதில்லை; தண்ணீர் தீர்வையும் சேர்ந்து உயரப் போகிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்.

“உங்கள் அனைவருக்கும் ரூபகமிருக்கலாம். சென்ற 50 வருஷ காலமாக நிலத் தீர்வையிலே உயர்வே இல்லை. அதற்கு முன்னாலேயே பிரிட்டிஷ் சர்க்காரானது 20 வருஷங்களுக்கு ஒருக்கால், 30 வருஷங்களுக்கு ஒருக்கால் நிலத் தீர்வையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உயர்த்திக் கொண்டே வந்தார்கள். அதிருஷ்டவசமாக என்று சொல்லவேண்டும். 1908-ம் ஆண்டுத்திற்குப் பின்னால் நிலத் தீர்வையை உயர்த்தாமல் இதுவரை இருந்து வந்தது. இரண்டொரு தடவை முயற்சிகள் கூடச் செய்தார்கள். ஆனால், ஜனங்களுடைய ஏகோபித்த ஆட்சேபணியின் பேரிலும், அதற்குப் பின்னாலே ‘ரி-செட்டிங்மெண்ட்’, ‘ரி-சர்வே’ நடத்தப்பட்டு நிலத் தீர்வை உயர்வைச் செய்யவேண்டுமென்ற முயற்சியை நிறுத்திக்கொண்டார்கள். இப்பொழுது திரும்பவும் பழைய வழக்கம் தலை தூக்கி வருகிறது.

“பிரிட்டிஷ் காலத்திலே ஒரு கொள்கையை வைத்திருந்தார்கள். நிலத்தின் விளைவு எவ்வளவோ அதிலே பாதி நிலத் தீர்வை என்று கணக்கு வைத்திருந்தார்கள். முற்காலத்திலே நிலத்திலிருந்து வருமானம் மிகவும் குறைந்த பட்சமாக இருந்ததால் அப்பொழுது போட்டிருந்த தீர்வை என்னவென்றால் அந்தக் காலத்தில் தானியத்தின் விலை என்ன இருந்ததோ அந்த விலையைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு நிகர வருமானத்தில் பாதி நிலத் தீர்வை என்று போட்டிருந்தார்கள். அதவே தாங்கமுடியாத தீர்வை என்பதாக ஜனங்கள் எப்பொழுதும் சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் காங்கிரசுக்காரர்கள்கூட அம்மாதிரி சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், பின்னால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விலை வாசி உயர்வே இப்பொழுது இருக்கப்பட்ட நிலைமையில் 100-க்கு 20, 100-க்கு 25 என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில்தான் நிலத் தீர்வை

[Sri S. T. Adityan]

[4th August 1955]

இருந்துவந்தது. அதுகூட தாங்கமுடியாது என்று பல இடங்களில் கூச்சல்கள் இருந்தன. அப்படியிருக்க நிலத்தீர்வையை இப்பொழுது உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

“மற்ற ஜில்லாக்களைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவிதமான ஆட்சேபணை இருக்குமோ இருக்காதோ தெரியாது. இரண்டொரு காங்கிரஸ்காரர்கள் கூட நிலத்தீர்வையை உயர்த்துவது பிசு என்று பேசினார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒன்றிரண்டு பேர்கள் இம்மாதிரி இப்பொழுது சொல்லிவிட்டுப் போனால் மரத்திரம் அவர்கள் கொண்ட கொள்கை நிறைவேறுமா என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வாஸ்தவத்திலே அவர்கள் கொண்ட கொள்கையை நிறைவேற்றவேண்டுமானால் அவர்களுடைய கட்சியில் அவர்கள் உத்தரவு கேட்கவேண்டும். மனச்சாட்சிக்கு உகந்த முறையில் வோட்டுப் போடுவதற்கு அவர்களுடைய பிரசங்கத்தின் கருத்திற்கேற்ற படி வோட்டுப் போடும்போது அவர்கள் நடந்துகொள்ளப்போகிறார்களா என்பதைப்பற்றி பின்னால் சொல்லிக் காட்டலாம் என்று இருக்கிறேன். இப்பொழுது நான் சொல்லவேண்டியதென்னவெனில் சில காங்கிரஸ்காரர்கள் கூட நிலத் தீர்வையை அதிகப்படுத்துவது உசிதம் அல்ல என்ற கருத்தை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவைச் சம்பந்தப்பட்டவரை கவர்னருடைய பிரசங்கத்திலே சொல்லியிருப்பதுபோல அவ்வளவு தூரம் அங்கு சுபீட்சம் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. இரண்டொரு தடவை சில இடங்களில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் மழை பெய்திருப்பது வாஸ்தவம். ஆனால், திருச்செந்தூர் நாகர்கோட்டி தாலுகாக்களில் சென்ற வருஷம்கூட மழை பெய்யவில்லை என்று சர்க்காருக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ. அந்த இரண்டு தாலுகாக்களிலுள்ள விவசாயிகள் நிலத் தீர்வை வஜா செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று ஏகப்பட்ட மனுக்களை சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்துங்கூட அந்த ஜில்லா உட்பட எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் இந்த விதமான தீர்வையை அதிகப்படுத்தப் போகிறார்கள், உபரியாக்கப்போகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. இந்த சந்தர்ப்பத்திலும் இப்பொழுது அதை இடங்களில் ஒருவாறு மழை பெய்திருக்கக் கூடும். இருக்கலாம். ஆனால், திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை எனக்கு நேற்றிரவுகூட ஒரு ‘டெலிபோன்’ செய்தி வந்தது. ‘திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மழை இல்லாத காரணத்தால் ஆற்றில் தண்ணீர் போதவில்லை, மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது, ஆகவே சென்னைக்கு ‘டெபுடேஷன்’ வருவதாக உத்தேசித்திருக்கிறோம், இப்பொழுது வரலாமா?’ என்று நேற்றிரவு ஒருவர் திருநெல்வேலியிலிருந்து டெலிபோன் மூலம் கேட்டார். திருநெல்வேலி ஜில்லாவின் நிலைமை இப்படி இருக்கிறது.

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவானது ஒரு ஸ்பெஷல் ஜில்லாவாகும். அங்குள்ள நிலங்களுக்குத் தீர்வை நிலத்திற்கு மட்டுமல்ல, பனை மரத்திற்கும் தீர்வை இருந்தது. ஏற்கெனவே இருந்த பனைத் தீர்வையை ரத்து செய்துவிட்டு அதற்குப் பதிலாக உயர்ந்த பட்சமாக நிலத்தின் பேரிலேயே ரூ. 2-11-0 தீர்வை விதித்தார்கள். அதைப்பற்றி பிரமாதமான ஆட்சேபணைக்குப் பிறகு குறைந்தபட்ச தீர்வை என்று சொல்லிக்கொண்டு அதற்காக 12 அணை தீர்வை வைத்திருக்கிறார்கள். இதில் ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், நிலத் தீர்வையை அதிகப்படுத்துவது மரத்திரமல்ல, பனைத் தீர்வையையும் சேர்த்துக்கொண்டு அதிகப்படுத்தப் போகிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். பனைத் தீர்வை நியாயமற்ற விஷயம். அரசியல் அமைப்புச் சட்ட பிரகாரம் நிலத்திற்கு வேறு தீர்வை, மரத்திற்கு வேறு தீர்வை என்பது நியாயப்படியும், சட்டப்படியும் செல்லாது என்று அபிப்பிராயம் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் சர்க்கார் ஏற்கெனவே இருந்த முறையை மாற்றி பனைமரத் தீர்வையையும் நிலத் தீர்வையோடு சேர்த்துவிட்டார்கள் என்பது என் நினைவு. அப்படியிருக்கும்போது பனைத் தீர்வையையும் நிலத் தீர்வையோடு சேர்த்திருந்தாலும் அது செல்லுபடி ஆகவே ஆகாது என்று ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

4th August 1955]

[Sri S. T. Adityan]

சட்டப்படி ஒழுங்கான தீர்வை அல்ல. அந்த தீர்வையைச் சேர்த்து நிலத் தீர்வைக்கும் தண்ணீர்த் தீர்வைக்கும் ஒரு ரூபாய்க்குப் பதிலாக ரூ. 1-2-0 என்று வசூலிக்கப் போகிறார்கள் என்ற பிரச்சனை திருநெல்வேலி ஜில்லா ஜனங்கள் முன்னால் இப்பொழுது எழுந்திருக்கக்கூடிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. ஆகவே, நான் சொல்வது என்னவென்றால், இம்மாதிரி திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை இப்பொழுதுள்ள நிலத் தீர்வையையே அதிகப்படுத்துவது நியாயமல்ல. பின்னத் தீர்வையையும் நிலத்தீர்வையோடு சேர்த்து வைத்திருப்பது ஏற்கெனவே செய்திருக்கும் ஒரு பிசகு. அந்தப் பிசகைக் கூடுமானால் துடைக்கவேண்டுமேயொழிய, ஒழிக்கவேண்டுமேயொழிய, இருக்கிற பிசகை மேற்கொண்டு அதிகப்படுத்திக்கொண்டு போவது ஒழுங்கான விஷயம் அல்ல. நியாயமான விஷயம் அல்ல. ஜனங்கள் தீர்வையைக் கொடுப்பதைத் தவிர எவ்வளவு ஆட்சேபனை செய்வதாலும் பிரயோஜனம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஜனங்கள் பெரும்பாலும் அனேக இடங்களில் வாயில்லாப் பூச்சிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக சட்டசபையில் சொல்லவேண்டிய காரங்கிரஸ்காரர்களுக்கிட சில இடங்களில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அடுத்த இடத்தில் சொல்வதற்கு பயப்படுகிறார்களோ என்னவோ. அப்படிப்பட்ட ஒரு கட்சிக் கட்டுப்பாடு. இந்த நிலைமையில், இருக்கும்படியான ஜனங்கள் தங்களுடைய தீர்வையை அதிகரிப்பதை ஆட்சேபித்து சில மக்கள் பிரதிநிதிகள் சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல தவறிவிட்டாலும் ஜனங்கள் சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கத் தவறிவிட்டாலும், அதன் காரணமாக மக்களும் சட்டசபைப் பிரதிநிதிகளும் தீர்வை உயர்வை ஆதரிக்கிறார்கள் என்று சர்க்கார் நினைத்து இப்பொழுது உத்தேசிக்கப்பட்ட அதிகமான தீர்வையைத் திணீக்கும்படிச் சத்தில் விளைவுகள் பிடித்தக் குறைவாய் இருக்கும். நல்ல விளைவுகளாக இருக்காது. ஜனங்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் உள்ள மனவேற்றுமை அதிகப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும் என்று ஜனநாயக முறையில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பெரிய கல்வரங்கள் ஏற்பட்டுவிடும் என்று நான் சொல்லத் தயாராயில்லை. ஆனால், பெரிய கிளர்ச்சி ஏற்படும். பல ஜில்லாக்களில் இன்று ஜனங்களுக்குப் பாதகமாக உள்ளது. ஜனங்கள் பாதிக்கப்படுவதினால் பெரியதொரு கிளர்ச்சி ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இலங்கையிலிருந்து அநேகர் நாடு கடத்தப்படுகிறார்கள். இது இந்த ராஜ்யத்தின் தென் பகுதியாக உள்ள திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களைக் பாதிக்கக்கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது. நாடு கடத்தப்படுபவர்களில் இரண்டு விதமான ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். ஒன்று ஏற்கெனவே இலங்கைக்குச் சென்று வியாபாரம் செய்து ஆயிரம், இரண்டாயிரம் முதல் பத்தாயிரம் வரை பணம் சேமித்து வைத்தும் சொற்பத் தொகையுடன் இந்தியாவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது : பெரும்பாலான ஜனங்கள் ஒருவிதமான கதியும் இல்லாத நிலையில் உடுத்தியிருந்த வேஷ்டியோடு ரயிலில் ஏற்றப்பட்டு வருகிறார்கள். இலங்கை போரீசுக்கு அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது. ‘இலங்கைக்கு நான் க்ளளத் தோணியில் வரவில்லை’ என்று ஒருவன் ரூசு செய்யாத வரை உடனே ரயில் ஏற்றி அனுப்பக்கூடிய அளவுக்கு அதிகாரம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் வருகிறவர்கள் ஜாஸ்தி. சொற்ப தொகையை முதலாக கொண்டுவருபவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவு. நான் சொல்லக்கூடிய யோசனை என்னவென்றால், நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் இந்திய சர்க்காருடன் போராடவேண்டும். பாகிஸ்தான் சர்க்காரால் எப்படி இந்தியர்கள் அங்கிருந்து நாடு கடத்தப்பட்டு இந்தியாவுக்கு அகதிகளாக வந்தார்களோ, அதேமாதிரி இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு இந்தியாவுக்கு வருபவர்களையும் கருதுவேண்டும். பாகிஸ்தானிலிருந்து வந்த அகதிகளுக்கு இந்தியாவில் என்ன வசதிகள் நம்முடைய அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கிறார்களோ அதேபோல இலங்கையிலிருந்து வருபவர்களுக்கும் செய்துகொடுக்கவேண்டும். இம்மாதிரியான சலுகைகளை நம்முடைய சென்னை சர்க்காரானது மத்திய சர்க்காருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி வாங்கித்தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்,

[Sri S. T. Adityan]

[4th August 1955]

“அந்தமான் தீவுக்கு போய்த் தங்குவதற்கு அநேக வங்காளிகளுக்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். புதிய இடங்களுக்குச் சென்று, குடியமர்ந்து, அந்த இடங்களை வளப்படுத்துவதில் தமிழர்கள் திறமை வாய்ந்தவர்கள் என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். அந்த நிலைமையில் அந்தமான் தீவில் முக்கியமாக இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றப்படுபவர்களை குடியமர்த்த வேண்டும். இலங்கையிலிருந்து வரும் தமிழ் ஜனங்களுக்கு அனுமதி வாங்கிக் கொடுக்கும் பட்சத்தில் அந்தமான் தீவில் அவர்கள் தங்கி வாழக்கூடிய நடத்துவதற்கு வழி ஏற்படும். அந்தமான் தீவில் வாழ்க்கை நடத்தப் போகிறவர்களுக்கு சர்க்கார் நிலம் கொடுக்கிறார்களாம், மாடுகள் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்களாம், வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறார்களாம், இன்னும் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறார்களாம். அந்த விதமான சலுகைகளை இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றப்படுபவர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்க நம்முடைய சென்னை சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொள்வார்களானால் இந்தப் பிரச்சினையை நாம் ஒரு வாறு தீர்த்தவர்களாவோம். அந்த முறையில் நம்முடைய சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அது மட்டுமல்ல. யாதொரு உடைமையையும் எடுத்துக்கொள்ளாமல் அங்கிருந்து வருகிறவர்களுக்கு இந்தியாவில் ஆயிரம் முதல் ஐயாயிரம் ரூபாய் வரையில் முதல் பணமாக கொடுத்தால் அவர்கள் ஏதாவதொரு வியாபாரத்தைத் தொடங்கி வாழ்க்கை நடத்த முடியும். சிறிய கைத்தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய சாதனங்களையும் செய்து அவர்களுக்கு கொடுத்து அந்தக் கைத்தொழில் ஏற்படும்படியான இடங்களிலே இலங்கையிலிருந்து வந்த மக்களை ஈடுபடுத்தினால் அவர்களடைய பிரச்சினையை இன்னும் ஓரளவுக்குத் தீர்க்க முடியும். நிலைமையை ஒருவாறு சரிக்கடி சமாளிக்க முடியும். இந்த யோசனைகளைச் சர்க்கார் நிறைவேற்றுவார்களானால் இலங்கை யிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் தமிழர்களுக்கு நன்மை செய்தவர்களாவார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—“உதவி

12-10
p.m.

சபாநாயகர் அவர்களே, முதலிலே சமாதான கோட்பாட்டை, காந்திஜியின் வாரிசு என்ற முறையில் கொண்டுபோய், சீனா, ரஷியா இந்த இரண்டு இடங்களுக்கும் சமாதான தூதவராக போய், உலக சமாதானம் நிலவும் முறையில், இந்தியாவின் பெருமை மட்டுமல்லாமல், ஜனங்களுக்கும் ஒரு நல்ல நம்பிக்கையை ஊட்டும் முறையில், காரியங்கள் செய்த நமது பிரதமர் ஸ்ரீ பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவுக்கு நம் வாழ்த்துக்களைச் சொல்லுவோம். அவர் நீழே காலம் வாழ்வாராக.

“அடுத்தபடியாக நம்முடைய சபாநாயகர், ஒரு தமிழர் என்ற முறையிலும், ஹரிஜன் என்ற முறையிலும் இந்திய பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் அங்கம் வகிக்க இருப்பதா, நமக்கு எல்லோருக்கும் பெருமைதரக்கூடிய விஷயமாகும். அவர் நல்ல முறையில் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு, வேலை செய்ய கடவுள் அவருக்கு நல்ல ஆரோக்கியத்தை அருளட்டும். நம் வாழ்த்துக்களை அவருக்கும் சொல்லுவோம்.

“அடுத்தபடி, கவர்னர் பிரசங்க அறிக்கையில் நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் மக்களுக்கு ஒரு ஜீவாதாரமான அடிப்படை திட்டமாகும். இதை இன்னும் கொஞ்சம் விரிவான முறையில் கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். நில உடைமைக்கு வரம்பு கட்டி, நிரந்தரமான, நிலச் சீர்திருத்தம் எவ்வளவு தூரம் நம்மால் கொண்டுவர முடியுமோ, அவ்வளவு தூரம் கொண்டு வந்திருக்கலாமே என்ற ஆசை இருந்தாலும், இந்தமட்டிலாவது, விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதை தடுக்கும் முறையில் நிலச் சீர்திருத்தம் வந்திருப்பதைக் கண்டு நான் வரவேற்கிறேன், சர்க்காரை பாராட்டுகிறேன். இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தால் விவசாய மக்கள், இன்னும் பரிபூரணமாக அபிவிருத்தி அடையும் முறையில் சீக்கிரமாக ஒரு Comprehensive Bill கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால் வந்த வரையில் சந்தேகப்படுவோம்.

4th August 1955] [Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

“ அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனத்தைப்பற்றி இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நிறைய வருகிறது. மதுரை ஜில்லாவில், வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிக்காக, தண்ணீர் கொண்டுவர திருவாங்கூர் சர்க்காருடன், நம் சர்க்கார் பேச்சு வார்த்தை நடத்தப் போவதாகத் தெரிகிறது. அம்மாதிரியான பேச்சுவார்த்தை நடத்தாமலேயே தண்ணீர் வசதி கொண்டு வரவேண்டிய திட்டங்களை உடன் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சிறு மலையிலும் Lower Palani Hills லும் மழை தண்ணீர் ஏராளமாக விழுந்து, அந்த தண்ணீர் பல, பல கால்வாய்களின் வழியாக, சில மணி நேரத்திற்குள்ளாக ஓடி, ஆங்காங்கு சின்னச் சின்ன குளங்களை நிறப்பிவிட்டு, வேகமாக ஓடி விடுகிறது. மக்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி திண்டுக்கல்லில் செய்ய ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. இதற்கு அடுத்தபடியாக, நான் சொன்ன, சிறுமலை Lower Palani Hills லிருந்து வேகமாக வரும் தண்ணீர் வீணாகப் போகாமல் அந்தத் தண்ணீரை தேக்கவைத்து, எப்படி அதை நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்கு உபயோகிக்க முடியும் என்பதை யோசித்துப் பார்த்து அதை நடைமுறையில் கொண்டுவர, தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தண்ணீருக்காக இன்னொரு சர்க்காருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்த அவசிய மில்லை. ஆதலால், நான் சொன்னதை, கவனித்துச் செய்யும்படி வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக, வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை போக்க, பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள், நிறாணங்கள் சொல்லப்பட்டு வருகின்றன. பல இடங்களில் குடிசைத் தொழில் அபிவிருத்தி செய்தால் தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். எனக்கு என்னமோ, மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரமாதம் இருநூறு முன்னுறு ரூபாய் ஒரு மனிதன் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று திட்டம் போடுவதைக்காட்டிலும், ஒரு மனிதனுக்கு வயிரூ, தினம் இரண்டு வேளை சாப்பாடு கிடைப்பதற்கு உண்டியாக வழி செய்யும் படியான திட்டமே மேல், வரவேற்கத்தகுந்ததும் கூட என தோன்றுகிறது. அவ்வித காரியத்தை, குடிசைத் தொழில்களின் மூலமாகத்தான் செய்யமுடியும். ஆலை தொழில்களால் செய்யமுடியாது. குடிசைத் தொழில்களில் ஒன்றாகிய, கைத்தறி தொழிலுக்கு, நல்ல முறையில் பாதுகாப்பு கொடுக்க, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் பிரத்தியேகமாக பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனாலும், இந்திய சர்க்கார் இந்த கைத்தறி தொழில் விஷயத்தில் அனுசரிக்கும் கொள்கை என்ன என்பது தெரியாமலிருக்கிறது. கைத்தறிகள் அதிகமுள்ள இடங்களிலே power-looms அதாவது விசைத்தறிகளை புகுத்தக்கூடாது என்பதாக சொல்லப்படுகிறது. இருந்தாலும், கைத்தறிகள், அதிகமாகவுள்ள இடங்களிலே, தமிழ் நாட்டிலே, விசைத்தறிகள் புகுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் மேன்மேலும், புகுத்தவும் இருக்கிறார்கள். அதனால், கைத்தறி நெசவாளர்கள் பெரிய கலக்கமும், பீதியும் அடைந்து, இது எந்த இடத்திலே தங்களைக் கொண்டு போய்விடுமோ என்று பயப்படிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஒரு பக்கத்தில், கைத்தறிக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கிறார்கள், இன்னொரு பக்கத்தில் விசைத்தறிகளை புகுத்த, வழிவிடுகிறார்களே என்ற ஏக்கம், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்திய சர்க்கார் திட்டவட்டமாகவும் தெளிவாகவும், இக் கைத்தறி விஷயமாக, தாங்கள் கொள்ள என்ன என்பதைப் பற்றி உண்டியாக தெரிவிக்கவேண்டும். நம் சென்னை சர்க்காரும் இந்த விசை தறிகள் பரவுவதைப்பற்றி எந்த விதமான அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை பொது மக்களுக்கும், முக்கியமாக நெசவாளர்களுக்கும் தெரியப்படுத்தவேண்டும். நேற்று கூட, அகில இந்திய கைத்தறி போர்டு, அநேக அலோசனைகள் நெசவாளர், கைத்தறி சம்பந்தமாக சொல்லி இருக்கிறது. அந்த போர்டிலுள்ள உத்தியோகப்பற்றற்ற எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒரு முகமாக, விசைத்தறிகளை புகுத்துவது, பரப்புவது விஷயமாக, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு பிரகுதான், யோசிக்கவேண்டும், கவனிக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்பு விசைத்தறிகளை அதிகப்படுத்தக் கூடாது. இப்போதுள்ள நெசவா

[Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran] [4th August 1955]

ளர்களுக்கே வேலையில்லை. ஒரு விசைத்தறி புகுத்தப்பட்டால், 10 நெசவாளருக்கு வேலை போய்விடும் என்பதை விவரமாக எடுத்துச்சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது, ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் நோக்கமே, வேலையிலலாமையை ஒழித்து, எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்பது : ஆகவே, அதிலே விசைத்தறி என்ற பேச்சேவரக்கூடாதென்று ஆலோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையினால், சர்க்கார் பதில் சொல்லும் போது, கைத்தறிகள் உள்ளவட்டாரங்களில், விசைத்தறிகளை புகுத்துவதாக இருந்தால், நம் சர்க்கார் அதை அநுமதிக்குமா? அனுமதித்தால் எந்த முறையில் அநுமதிக்கப்போகிறார்கள்? கைத்தறி நெசவாளருக்கு அதனால் பாதகம் ஏற்பட்டால், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க, எவ்வளவு தூரம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்கள்? என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ளவிரும்புகிறேன். நான் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் என் தொகுதியில் ஏராளமான கைத்தறிகள் இருக்கின்றன; ஆகவே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ், விசைத்தறிகளை பரப்புவதை நிறுத்திவைத்துக் கொண்டு, எல்லா கைத்தறி நெசவாளருக்கும் வேலை கொடுக்கும் திட்டத்தைவகுத்து அதன் மூலம், அவர்களை அபிவிருத்திக்கு கொண்டுவந்து, அவர்களுடைய சம்பாத்தியம், வருமானம், அவர்களுடைய control ல் இருப்பது போல், அந்தக் குடிசைத் தொழிலை சீர்திருத்திவைத்துக்கொண்டு, காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று நினைப்பவர்களில் நான் ஒருவன். ஆகவே, சர்க்கார் இதிலே, போதுமான கவனஞ் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, பொது ஜனங்களுடைய சுகாதாரத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். பொது ஜன சுகாதாரத்திற்காக, ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே கொள்சும் அதிகமாக பணம் ஒதிக்கியிருப்பது வாஸ்தவம் தான். வைத்திய வசதிகள் பெருகலாம், சுகாதார வசதிகளும் அதிகமாகலாம். இருந்தாலும் தொத்து நோய்கள் தடுக்கும் விஷயத்தில் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். குஷ்டரோகம், venereal diseases, எப்படி எல்லாம், எவ்வளவு தூரம் பரவி இருக்கிற தென்பது என்னப்போன்றவர்களுக்கே தெரிந்து கொள்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. நாங்கள் இது விஷயமாக, புள்ளி விவரங்களை சேகரிக்க கர்ப்பினிகளுடைய, ரத்தத்தைப் பரிசோதனை செய்திருக்கிறோம். அதைப்பார்க்கப் போனால், இவ்வியாதிகள் ஏராளமாக பரவி இருக்கிற தென்பதை தெரிந்து கொள்ளலாம். இவைகளை தடுக்கும் வகை முறைகளும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த இரண்டு கொடிய வியாதிகளை பரவாமல் செய்ய தடுப்பு முறைகளும் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. இது போன்ற தொத்து நோய்கள் ஜனங்களை அண்டாமல் செய்ய, இன்னும் ரொம்ப தீவிரமான முறையில் திட்டங்கள் வகுத்து வேலை செய்ய, சகலவிதமான ஏற்பாடுகளும் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“தற்போது பி.சி.ஜி. ஊசி போடுவது பற்றி நாட்டில் தர்க்கங்கள் நடக்கின்றன. அதைப்பற்றி ஒருவார்த்தை சொல்லவிரும்புகிறேன். பி.சி.ஜி. ஊசியினால் மட்டும் நம்முடைய நாட்டு மக்களுடைய உடல் நலம் உயரும், அபிவிருத்தி அடையும் என்பதை, பார்க்கும் நிலைமை, சீக்கிரம் வருமென்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. vaccination-ஐப் போல், பி.சி.ஜி. ஊசியும், தற்காலிக சாந்தியாகத்தான் இருக்கிறது. அதே சமயத்தில், பொதுஜனங்கள், இந்த பி.சி.ஜி. ஊசியை ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்யவேண்டியது சர்க்காரின் கடமையாகும். ஆகவே இந்த ஊசியைப்பற்றிய பிரசாரம் போதுமான அளவு, இவ்வுசி ஒரு ஊரிக்குத்தும் முன்பே, நடத்த வேண்டும்; அதோடு, இவ்வுசியைப்பற்றி எந்த விதமான புகார் வந்தாலும்—புகார்கள் வருகின்றன, சில புகார்கள் உண்மையான புகார்களாக இருக்கும்—உடனடியாக, சுகாதார அதிகாரிகள் கவனித்து பைசல் செய்யவேண்டும். அந்த புகார்களை அனுமார் வால் மாதிரி வளரவிடக்கூடாது. அப் புகார்களை பைசல் செய்யாமல் வளர விட்டால், சர்க்கார், மக்களுக்கு அந்த பி.சி.ஜி. ஊசியினால் செய்யக் கூடிய நன்மையை, செய்ய முடியாமல் போகும் நிலைமை கூடவந்துவிடும். ஆகவே, எந்த விதமான தாமதமும், அப்புகார்கள் பைசல் செல்வதில்

4th August 1955] [Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

ஏற்படக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதற்காக சர்க்கார் உடனடியாக தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடி கவர்னருடைய பிரசங்க உரையைப்படித்துப் பார்த்ததில் சமுதாய நலத்திட்டத்திலும் ஒரு புது policy-ஐ சர்க்கார் கையாளப் போவதாக அறிந்தேன். அதைப்பற்றி அதில் இரண்டு வரிதான் இருக்கிறது. ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசரிடமே, block development department யையும் ஒப்படைத்து, நில அபிவிருத்தி திட்டம், சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம், இந்த இரண்டு திட்டங்களுக்கும், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசரையே, பொது ஆபீசராக போட்டுநடத்துவது என்று திட்டம் போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. நில அபிவிருத்தி திட்டத்திற்கும் சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்திற்கும் தனித்தனி ஆபீசர்கள் இருப்பதால் நிர்வாகத்துரையில் கஷ்டம் ஏற்படுவதுடன் நிர்வாகச் செலவும் அதிகமாகிறதென்று தெரிந்து, இவ்வேற்பாடு செய்யப்படுவதாக அறி கிறேன். இப்போது அபிவிருத்தி திட்டங்கள் ஆரம்பித்து வேலைகள் வேகமாக நடந்து வருவதாக இருந்தாலும், நாள் ஒன்றுக்கு 15 மணி நேரம், development ஆபீசர் மக்கள்டை வேலை செய்தால் தான் ஜனங்க ளுடைய ஒத்துழைப்பை, அத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற, கொண்டு வரமுடிகிறது. இந்த சமயத்தில், இந்த block development டிபார்ட்மெண்டையும், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசரிடம் ஒப்படைத் தால், வேலை திருப்திகரமாக செய்து அத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே, சில ஆபீசர்கள், பழய முறையிலேயே போகக்கூடும். தனித்தனி ஆபீசர்கள் போட்டால், வேலையும் வேகமாக நடக்கும் என்பதையும் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். சமூகக்கல்வி இலாகா வை, கல்வி இலாகாவிற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே வேலை நடத்த வேண்டியது ஒருவர், செக் செய்யவேண்டியது ஒருவர். அதுதவிர, கம்யூனிடி டெவலப்மெண்ட் டிபார்ட்மெண்ட் பணம் தான் கொடுக்கப் படுகிறது. வருகிற அதிகாரிகள், திட்டத்தை திருத்தி, அதை சமூகமாக நடத்த rules-ம் போட்டாகிவிட்டது. ஆனால் அது நன்றாக நடைபெற வில்லை. தற்கால சூழ்நிலையில் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசரிடம் கம்யூனிடி பிராஜக்டை ஒப்படைத்து விட்டால், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம், விரைவாக நடைபெறுது என்று நான் சொன்ன அனுபவம் காட்டுகிறது. கவர்ன் மெண்டார், கட்டாயமாக, இந்த சமயத்தில், தனி ஆபீசரை இந்த அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்கு போட்டு வெரட்டி வேலை வாங்கினால் தான் ஜனங்களுக்கு பலனைக்கும் முறையில் அத் திட்டங்கள் நடைபெறும். ஆகவே இதைப்பற்றிய, விவரங்கள் சர்க்கார் பதில் சொல்லும்போது தெரிய வரும்புகிறேன். தனித்தனி ஆபீசர்கள் இருந்தால், parallel நிர்வாகம் ஏற்படுமென்று சர்க்கார் நினைக்கக் கூடாது. ஆகவே, நான் சொன்ன ஆலோசனையை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Mr. Deputy Speaker, 12-23
Sir, it was most unfortunate that there had been a voice, though p.m.
a solitary one from one corner of this House, disowning the National
Flag and disclaiming the unity of India that is symbolised in it.
I would not have mentioned anything about it but for the feelings
it aroused in me—a feeling of wounded national pride, a feeling
that is aroused when one's feeling of love for his country is touched.
. . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think, Sir,
that any hon. Member here disowned the Flag as such. The
hon. Member referred to was giving expressions to some other
feelings and incidentally he mentioned about it. I am sure the
hon. Member himself would confirm it.”

[4th August 1955]

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ நேற்று நான் ஹிந்தி எதிர்ப்பு பற்றி பேசும்போது கொடி எாக்கும் திட்டத்தைக் குறிப்பிட்டேன். கொடிக்கு தனயான எந்த புனிதத்துவமும் கொடுக்கவண்டியுதில்லை என்று சொன்னேன் தவிர, கொடியை எரிக்க வேண்டுமென்றோ, கொளுத்த வேண்டுமென்றோ சொல்லவில்லை.”

* **SRI P. K. GOPALAKRISHNAN** :—“ It may be, Sir, that due to my inability to understand Tamil, I may not have understood the Member clearly. Anyhow, Sir, we all praise the unity of India more than anything else. All Glory to our National Flag!

“ Sir, let me pass on to some other points. The Governor has mentioned about the law and order situation in his speech. The police officials are supposed to be the custodians of law and order. These so-called custodians of law and order are observing law and order in their breach rather than in their observance. In my constituency there is one Sub-Inspector called Mr. Mohan Das. Yesterday, Sir, hon. Member Sri Kunhan has referred to him. This Sub-Inspector has been harassing the people for the last two years. On July 5th, he took one Purushothaman, a Communist Party worker, from Vadanapalli village, Nattika firka, Ponnani taluk, to the police station and beat him severely, and sent him out of the police station. When Purushothaman was proceeding to the nearby hospital at Chowghat in a bus, this Sub-Inspector got this information and proceeded immediately in a car in pursuit of him and stopped the bus. He snatched Purushothaman from the bus and took him to the police station again and beat him there. It is also understood that Mr. Purushothaman was forced to sign a letter of resignation from the Communist Party. He was also forced to write a letter dissociating himself from the statements made in a memorandum submitted to Sri A. K. Gopalan, M.P. In that memorandum complaints were made against this Sub-Inspector Mohan Das. This Sub-Inspector is stifling public activities carried on in a constitutional way. Mr. Purushothaman had acted only in a constitutional way in representing some grievances to the Leader of the Opposition in the House of the People. Sir, this is not the first time that this Sub-Inspector had been acting in this way. During the last session when we were discussing the Budget another incident of harassment by this Sub-Inspector came up here and I had given notice of the matter under rule 40. Then the Hon. Minister for Finance assured me that he will look into the matter personally and so I withdrew the motion under rule 40. Sir, after returning to my constituency, I enquired into the whole matter and wrote a personal letter to the Hon. the Minister for Finance to his personal address, Sri C. Subramaniam, and I got an acknowledgment from the Inspector-General of Police for that letter. But nothing was done on the representation. This Police official had been responsible for the death of one Harijan, by name Ari Kuttappan, in 1953. The Harijan was beaten severely in the police lock-up and was asked to go again to the police station after two or three days. Sir, this Harijan after he left the police station committed suicide feeling that if he went back to the police station after two days he would receive the same treatment from the Sub-Inspector. There are innumerable instances of cruelties

4th August 1955] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

inflicted on the people by this Sub-Inspector. I take all responsibility of impeaching this Police Sub-Inspector. He is corrupt both morally and materially. I am surprised that despite the fact that there had been representations to the Government from responsible persons and also from responsible committees like the Congress and also from the President of the Malayala Pradesh Congress Committee about this particular Sub-Inspector no action had been taken against him. No proper enquiry had been conducted. I understand that some farce of an enquiry was conducted. Now, Sir, the people are all afraid to come forward to give evidence against him because no action had been taken against him by the Government for all acts of harassment committed by him. First of all he must be transferred from that place. And then an enquiry must be properly conducted. I am sure that at least a dozen crimes can be attributed to him which will be proved against him in the case of such an enquiry. I want only this matter to be referred to here now and I will be speaking on other matters when the Second Five-Year Plan is taken up for discussion."

*** SRI P. M. MUNUSWAMY GOUNDER:—**“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் சபை முன்பு விவாத்ததில் இருக்கும் கவர்னர் உரையின் பேரில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக அவருடைய உரையில், இதுவரையிலும் வழக்கம் போல் குறிப்பிட்டு வந்துள்ளதைக் காட்டிலும் இம்முறை பல விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு இருப்பதினால் அதை மிகவும் வரவேற்கிறேன். முக்கியமாக இந்தியப் பிரதம மந்திரி அவர்கள் அயல் நாடுகளுக்கு விஜயம் செய்து இந்தியாவின் மதிப்பை உயர்த்தியிருப்பதும், அவருடைய பஞ்சசீலக் கொள்கையை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ளக் கூடிய அளவில் உலக சமாதானப் பணி ஆற்றிக் கொண்டிருப்பதையும்பற்றி அவருக்கு நம்முடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. அதனால் அவர் இதே போன்று பஞ்சசீலக் கொள்கைகளை மேலும் வற்புறுத்தி எல்லா நாடுகளும் சமாதானத்துறையில் ஈடுபடும்படி நாம் பிரார்த்திக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக நம்முடைய சபைக்குத்தலைவராக இருந்து வரும் ஸ்ரீமான் சிவஷண்முகம் பிள்ளை அவர்களை இந்திய யூனியன் பப்ளிக் செர்விஸ் கமிஷன் மெம்பராக இந்திய ஜனாதிபதி தேர்ந்தெடுத்திருப்பது குறித்து நாம் ஜனாதிபதி அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும். நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்களுடைய திறமை எவ்வளவு என்பது நமக்குத் தெரியும். கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளைக் அவர் மிகவும் சாமர்த்தியமாக நம்முடைய சபை நடவடிக்கைகளை நடத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அவருடைய திறமை, தன்னலம் கருதாத அவருடைய சேவை ஆகியவற்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது அவருக்குக் கிடைத்திருக்கும் பதவிக்கு அவர் மிகுந்த தகுதியுடையவராகவே இருக்கிறார். அவரைப் பாராட்டும் வகையில் இந்தப் பதவியை அவருக்கு அளித்திருப்பது குறித்து நாம் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறோம். அதேசமயத்தில் அவர் அந்தப் பதவிக்குப் போனாலும் கூட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, ஹரிஜன மக்களுக்கு அவர் செய்து வந்து கொண்டிருக்கும் நேவலயம் தொடர்ந்து அவர் செய்தே வருவார் என்று நாம் நிச்சயமாக நம்பலாம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஹரிஜன மக்கள் உயர்ந்த பதவிக்கு வர அவர் தன்னாலான உதவியையெல்லாம் இன்னமும் தொடர்ந்து செய்தே வரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-30
p.m.

“அடுத்தாற்போல நமது ராஜ்ய எல்லைப் பிரச்சனை. இந்த எல்லைப் பிரச்சனைகளில் எங்களுடைய சேலம் ஜில்லாவில் கிருஷ்ணகிரி தாலுக்கா ஈடுபடுத்தப்படுகிறது. இருந்தாலும் எவ்விதமான தகராறுகள் எதுவும் அவ்விடத்தில் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்றுவும், இரண்டொருவர் இல்லாத தகராறை புதியதாகக் கிளப்பி விட்டுக் கொண்டிருப்பது

[Sri P. M. Munuswamy Gounder] [4th August 1955]

குறித்தும் மிக வருந்துகிறேன். அந்த கிராமங்களை தெலுங்கு ராஜ்யத்தோடு சேர்க்கவேண்டுமென்று அங்கு இருக்கும் ஜனங்கள் யாரும் விரும்பவில்லை. அப்படியே அவற்றை தெலுங்கு ராஜ்யத்தோடு சேர்க்க வேண்டுமென்ற பிரச்சனை எழுந்தாலும் கூட அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்களின் அபிப்பிராயப்படியே அக்காரியம் செய்யப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த மக்களுடைய கோரிக்கை நன்கு கவனிக்கப்படவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எங்கள் சேலம் ஜில்லா கிருஷ்ணகிரி தாலுக்கா மக்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் ஆந்திர ராஜ்யத்தோடு சேரவேண்டுமென்று எந்தவிதமான கிளர்ச்சியிலும் ஈடுபடவில்லை என்பதை திட்டவாட்டமாக சொல்ல முடியும். ஆகவே அந்த மக்களின் அபிப்பிராயத்தை நன்கு தெரிந்துகொண்டு இது விஷயமாக ஆந்திர சர்க்காருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டுமென்று நான்கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நமது முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அனேக பெரிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களை வகுத்து அதன் மூலமாக லட்சக்கணக்கான ஏக்க ராக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே இப்பொழுது நம்முடைய இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களின் மூலமாகத் தான் எல்லா இடங்களுக்கும், எல்லா கிராமங்களுக்கும் நாம் பாசன வசதியை அளிக்க முடியுமே தவிர, பெரிய பெரிய திட்டங்களினால் முடிவதில்லை. நாம் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டுகிறோம். அதனால் அதைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும் தவிர அந்த அணைக்கு அப்பாலுள்ள இருதூறு, முன்னூறு மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள பிரதேசங்களுக்கு அதனால் பயன் இருக்காது. ஆனால் அதைச் சுற்றியுள்ள சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களிலும் நாம் கவனம் செலுத்தினால் அவற்றைக் கொண்டு சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களுக்கு எல்லாம் பாசன வசதி அளிக்க சௌகர்யம் ஏற்படும். குறிப்பாக கிராமப்புரங்களில் அனேக ஏரிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகள் எல்லாம் நெடுங்காலத்திற்கு முன்பு வெட்டப்பட்டவைகள். ஆதலால் அவை மேடிட்டு இருக்கின்றன. அதனால் அவற்றில் போதுமான தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்துக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஏரிகளை எல்லாம் மராமத்து செய்தால் அவற்றினால் உண்டியான பலன் நிறையக்கிடைக்கும். அவற்றைச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் புல்லோசர்களை அனுப்ப வேண்டும். புல்லோசர்களினால் தான் அவற்றை ரிப்பேர் செய்ய முடியும். ஏரிகளை மராமத்து செய்துவிட்டால் அவற்றில் நிறையத் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்துக் கொண்டு விவசாயம் செய்ய வசதி ஏற்படும். இதைச் செய்யவில்லையானால் நாம் எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்காது.

“அதேபோல் பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளும் போது நமது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஹோசூர், சாமனப்பள்ளி அணைக்கட்டு குறிப்பிடப்பட்டிருக்குமென்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப்பற்றிய, ‘ஒயிட் பேப்பரில்’ சாமனப்பள்ளி திட்டம்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடப்படாது குறித்து வருந்துகிறேன். சாமனப்பள்ளி திட்டத்தை சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதாக ஒவ்வொரு முறையிலும் இந்தச் சபையில் பலதடவை சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அந்தத் திட்டம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தற்போது இல்லாவிட்டாலும் கூட, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதை அவசியம் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே சேர்க்கும்படியாக நான் மிகவும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அது அதிகமான நீர்ப்பாசன வசதி அளிக்கக்கூடியது. அதோடு தென் பெண்ணையாற்றில் அமைந்திருக்கும் இடம் மிகவும் அனுசூலமாக இருக்கும். அதேபோல் தொட்டனல்லா அணைக்கட்டையும் எடுத்துச் செய்ய வேண்டும்.

4th August 1955]

[Sri P. M. Munuswamy Gounder]

“அடுத்தபடியாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கிருஷ்ணகிரி தாலுக்காவில் பல வசதிகளைச் செய்ய முடியும். அது விஷயமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தத் தாலுக்காவில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களை ஆரம்பித்தபோது மிக சிரமமாக இருந்த போதிலும், நாளைடவில் அதனுடைய நன்மையை உணர்ந்து ஜனங்கள் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் அளிக்க முன் வருகிறார்கள். ஆனால் அதில் ஒரே ஒரு கஷ்டம் இருப்பதை நான் ஆபீஸர்களோடு கலந்து ஆராய்ந்து வந்திருக்கிறேன். முக்கியமான ஒரு பெரிய திட்டத்தைப் போட்டு விட்டு அதை நிறைவேற்ற ஒரு ஜூனியர் இன்ஜினியரை மாதிரிம கொடுத்துவிட்டால் போதாது. ஒரே ஒரு ஜூனியர் இன்ஜினியர் எதைப் பார்த்து என்ன செய்ய முடியும். அவரை எல்லாவற்றையும் பார்த்துச் செய்வதினால் மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. அவரை சர்வே செய்வது, பிளான் தயாரிப்பது, எஸ்டிமேட் தயாரிப்பது என்றால் அந்த வேலை பூர்த்தியாவதற்குள் மூன்று வருஷங்களுக்கு மேலாகிவிடும். ஆகவே வேலையை துரிதப்படுத்த அவருக்கு உதவியாக இன்னும் சில இன்ஜினியர்களைப் போடவேண்டுமென்று நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மின்சார வசதி. நான் அந்த தாலுக்காவிலுள்ள கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின்சார வசதி அளிக்கவேண்டுமென்று அவ்வப்போது கூறிவந்திருக்கிறேன். ஆனால் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் அந்த தாலுக்காவில் இருக்கும் கிராமங்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாக மின்சார வசதி அளிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். காரணம் இரண்டு மூன்று கிராமங்களில் தான் இந்த வசதியிருக்கிறதே தவிர மற்ற கிராமங்களுக்கும் இந்த வசதியை விஸ்தரித்தால் தான் விவசாயம் செய்வதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அதில் ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. ஒருவருக்கு விவசாயத்திற்கு குழாய், கிணறுகள், பம்பு செட் செட்டு வைத்துக்கொள்வதற்குப் பம்பு செட்டுக்களை உபயோகித்துக் கொள்ளலாமென்று உத்திரவு கொடுத்துவிட்டால், அந்த பம்பு செட்டுக்களை உபயோகித்தாலும், உபயோகிக்காவிட்டாலும் அவர்கள் இவ்வளவு ரூபாய் மினிம் சார்ஜ் கட்டவேண்டுமென்று விதித்திருக்கிறார்கள். வரிகளில் தண்ணீர் இருக்கும்போது யாரும் பம்பு செட்டுக்களை உபயோகிப்பதில்லை. பம்பு செட்டுக்களை உபயோகிக்காத காலத்திலும் கூட மினிம் சார்ஜ் விதிக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. இதையும் சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“கனம் உதவி 12-40 p.m.
சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னருடைய பிரசங்கம் வழக்கம்போல் நமக்கு எமாற்றத்தையளிக்கிறது. உலக அரங்கில் நேருஜி அவர்கள் சமாதான தூதுவராக விளங்கி வருவது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. ஆனால், தென்னாட்டில் திராவிட நாடு அமைக்கும் விஷயத்தையும், மொழிவாரியாக ராஜ்யத்தைப் பிரித்ததால் ஏற்பட்டிருக்கும் எல்லாத் தகராறு விஷயத்தையும், தென்னாட்டில் ஹிந்தி மொழியைக் கட்டாயமாக திணித்து வருவதை எதிர்த்து கிளர்ச்சி ஏற்பட்டு வருவதையும் பார்க்கும்பொழுது அப்பிரச்சனைகள் கவனிக்கப்படாமலிருப்பது எமாற்றத்தையும் வருத்தத்தையும் தருகிறது. ஹிந்தியைக் கட்டாய மொழியாக ஆக்கமாட்டோமென்று ஜனாதிபதி யிலிருந்து ஸ்ரீ காமராஜ் வரையிலும் கூறிவந்தாலும் கூட, ரெயில்வே நிலையங்களிலும் தபால் இலாகாவில் கார்டுகளிலும் மணியார்ப் பாரங்களிலும் ஹிந்தி வலுக்கட்டாயமாகத் திணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், நாணயங்களில் கூட ஹிந்தி எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்படுமென்று தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பது கண்டிக்கத்தகுந்த விஷயமாக இருக்கிறது. ஆகையால், ஹிந்தி வேண்டாமென்று மக்கள் பல முறைகளில் எதிர்ப்பைக் காண்பித்தும் கூட, அது வலுக்கட்டாயமாகத் திணிக்கப்படுவதை நாம் கண்டிக்காமல் இருப்பதற்கில்லை.

“மேலும், ஆந்திரமும், தமிழரும் பிரிந்ததால் ஏற்பட்டிருக்கும் எல்லாத் தகராறை நம் கவர்னர் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் 1951-ம் வருஷ

[Sri A. Govindaswami Nayagar]

[4th August 1955]

சென்ஸஸ் பிரகாரம் தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 1951-ம் வருஷ சென்ஸஸ் கணக்கு எடுத்தவர்கள் பூராவும் தெலுங்குக் கார்கள், அதாவது ஆந்திரர்கள். அவர்கள் தமிழர்களைக்கூட ஆந்திரர்கள் என்று எழுதிவைத்திருக்கிறார்களாம். அந்தக் கணக்கு நமக்கு உதவாது என்பதைத்தான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். 'திருத்தணித் தளபதி' என்று அழைக்கப்படுகிற ஸ்ரீ விநாயகத்தைக்கூட அவர் ஒரு தெலுங்கர் என்று அவர்கள் எழுதி வைத்திருக்கிறார்களாம். ஆதலால், இந்தக் கணக்கு நமக்கு சரிவராது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆந்திரரும் தமிழரை வெறுக்கின்ற இந்தநேரத்தில், அம் மக்களின் செய்கையையும், மொழியையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு, அந்த மக்களை நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமுள்ள தலைவர்களையும் கலந்து பேசி நம்முடைய சர்க்காரிலுள்ள நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அவர்கள் ஆந்திர சர்க்காருடன் வாதாடி ஆவன செய்யவேண்டும். அப்படியில்லாமல், இரண்டு சர்க்காரும் சேர்ந்து பேசவேண்டுமென்று சொன்னால், அதனால் பிரயோஜனமிராது; அதற்காக மக்கள் பயப்படுகிறார்கள். எனென்றால் இரண்டு அரசாங்கமும் காங்கிரஸ் அரசாங்கமே. ஒன்றுக் கொன்று விட்டுக்கொடுக்கக்கூடிய மனப்பான்மை வந்தே தீரும். நமது நிதி மந்திரியும் பணிந்துவிடுவாரோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருப்பதால், எஸ்ஸைப் பிரதேசத்தில் இருக்கின்றவர்கள் என்ன சொல்கிறார்களோ அதைச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்கிறேன். **Boundary Commission** ஒன்று வருகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. குறைந்தது 6 மாத காலத்திலாவது அது கிடைத்து விடுமென்று ஒரு உத்திரவாதம் அல்லது உறுதிமொழி கொடுத்தாலொழிய மேலும் கிளர்ச்சிகள் நடக்கும், அதற்கான ஏற்பாடுகளும் நடந்துவருகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆதலின், இவ்விஷயத்தில் நமது ராஜ்ய சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“நமது சபாநாயகர் அவர்கள் உயர்ந்த பதவிக்குப் போவது நமக் கெல்லாம் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தாலும் அவருடைய இடத்திற்குத் தகுதியான வேறொருவர் கிடைப்பாரா என்ற அச்சமிருக்கிறது. நமது கவர்னர் அவர்கள் அவரைப் பாராட்டிப் பேசியது முழுக்க முழுக்க வரவேற்கத்தக்கது. அவருடைய பிரிவு நமக்கு வருத்தத்தைத்தான் அளிக்கிறது..

“இரண்டாவது 5-வருஷத் திட்டம் வருகிறதென்றும் அதனால் மக்களுக்குச் சுபிட்சம் ஏற்படும் என்றும் கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தென்னாடு புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் வலியுறுத்திக் கூறுகிறோம். ஐந்து வருஷத் திட்டத்தின் காரணமாக வடநாடு வளம் பெருகிறதே ஒழிய தென்னாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது. ஒரு ரூபாய்க்கு 4 அணு வீதம்தான் தென்னாடு அடைந்திருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. அண்மையில் ஆவடியில் நடந்த அகில இந்திய காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் கூட வரவேற்புக் கமிட்டித் தலைவியாகியிருந்த ஸ்ரீமதி அம்புஜம்மாள் கூட ‘தென்னாடு கவனிக்கப்படவில்லை. அதற்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கவேண்டும்’ என்று வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். நமது நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் கூட ஜனத்தொகையின் அடிப்படையில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பணத்தைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று பேசியிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்த அளவுக்குத் தைரியம் நமது நிதி அமைச்சருக்கு எப்படி ஏற்பட்டது என்று ஆச்சரியமாகியிருக்கிறது. நம்முடைய தென்னாடு புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்னை உணர்ச்சி இப்பொழுதாவது அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நிதி அமைச்சருடைய கோரிக்கை ஓரளவுதான் உண்மை. ஜனத்தொகையின் அடிப்படையில் பணத்தைப் பிரிக்கவேண்டுமென்றால், எந்த இடத்தில் தொழில் வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறதோ அங்குதான் ஜனத்தொகை நிறைய இருக்கும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் நீர்ப்பாசனத்திற்கும் வடநாட்டில் பணம் அதிகம் செலவழிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது வடநாட்டில் ஜனத்தொகை பெருகியிருக்கலாம். தொழிற்சாலையில்லாத இடத்தில்

4th August 1955] [Sri A. Govindaswami Nayagar]

தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த weightage கொடுக்க நமது நிதி மந்திரியவர்கள் நம்முடைய பிரதிநிதியாக இருந்து வர்தாடவேண்டும். அவர்களுடைய நிலைமையை பொருத்தவரையில் சூക്ഷ்மமாகவே அவர்கள் பேசுகிறார்கள். நாங்கள் சொல்லுகின்றதுபோல் தென்னாடு புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொன்னால் எதிர் கட்சிக்குப் போகிற நிலைமை வளர்ந்துகொண்டு வருகிறதோ என்று எண்ணக்கூடுமென்ற கண்ணோட்டத்துடன் ஜனத்தொகையின் அடிப்படையில் பணத்தைப் பிரிக்கவேண்டுமென்று நிதி அமைச்சர் கூறியிருக்கிறார். ஸ்ரீ அநந்தராமகிருஷ்ண அய்யர் கூட அதை வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஜனத்தொகையை மட்டும்தான், பார்த்தால் போதாது. எந்தப் பிராந்தியங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, பின் தங்கியிருக்கின்றனவோ அவற்றின்மேல் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார். ஜந்தானாண்டு திட்டத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது ஆவடிக்க கங்கிரஸ் கூட்டத்தில் ஒரு வெளிச்சம் காட்டினார்கள். அதுதான் 'சோஷியலிஸ' வெளிச்சம். கவர்னர் அவர்கள் கூட நாட்டில் Socialistic pattern of society-ஐ ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த pattern ஐ எடுத்துவிட்டு Real socialism-ஐக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். வெண்ணையும் சுண்ணாம்பும் பால்போல் ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறது. இப்போழுது வட நாட்டாரின் கண்ணில் வெண்ணையும், தென்னாட்டாரின் கண்ணில் சுண்ணாம்பும் தடவுவதுபோல் இருக்கிறது. உண்மையான சோஷியலிஸத்தை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். Socialistic pattern of society என்பது Tefetta silk-ஐப் போன்றது. உண்மையான silk ஆக இருந்தால் 4 வருஷத்துக்குத் தாங்கும் பொய்யான சில்லக்கா இருந்தால் 4 நாட்களுக்குத்தான் வரும். ஆதலால் மக்களை ஏமாற்றவே இந்த வார்த்தை உபயோகப்படுகிறதேயொழிய இதில் உண்மையில்லை. தென்னாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பதற்கு இதைத் தவிர வேறு ஆதாரம் தேவையில்லை.

“அடுத்தபடியாக, நெய்வேலியைச் சுற்றியுள்ள விவசாயிகளின் நிலைமை மிகவும் மோசமாகியிருக்கிறது. அவ்விவசாயிகள் வீட்டிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இந்த சபையிலிருந்து சில அங்கத்தினர்கள் நெய்வேலியைப் போய் பார்த்தோம். அதைச் சுற்றியுள்ள விவசாயிகள் தங்கள் குறைகளைச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் நஷ்ட ஈடு போறது. ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 250 நஷ்டஈடு கொடுக்கப்படுகிறது. குறைந்தது ரூ. 1,000 ஆவது கொடுக்கவேண்டுமென்பது எனது கோரிக்கை.

“தென்னாட்டில் சேலத்தில் இரும்பு கிடைக்கிறது நெய்வேலியில் நிலக்கரி கிடைக்கிறது. நிலக்கரியை வைத்துக்கொண்டு இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஏன் ஏற்படுத்தக்கூடாதென்று கேட்கிறேன். நெய்வேலித் திட்டத்தைப் பரிசீலார்த்தமாக வைத்துக்கொண்டு வெற்றிபெற முடியுமா என்று ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருந்தால் மக்களுடைய பணம் பாழாய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தவிர வேறு என்ன பிரயோஜனம்? இரும்பை உபயோகப்படுத்தலாமா கூடாதா என்பதைப்பற்றி இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் இதுவரையில் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன.

“இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் N.G.Os.க்களுக்கு வீடு வசதி யளிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா? இல்லை. ஐந்து ஆயிரம், கோடி ரூபாய் செலவழிக்கும் சமயத்தில் அரசாங்கத்தாருக்கு ஆணியோடுபோல் இருப்பவர்களுக்கு வீடு வசதி செய்து கொடுக்கத் திட்டமிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. யார் யாருக்கு வீடு இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு கோவாப்போடில் சொஸைட்டி மூலமாகவும் கடன் கொடுப்பதன் மூலமாகவும் வீடு கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள். ஏழைச் சிப்பந்திசளுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

“சீதோஷன் நிலைமை சரியாக இருப்பதாகவும் மழையால் குளம், குட்டைகள் நிரம்பியிருப்பதாகவும் கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி யோசிக்கும்பொழுது பழங்கால அரசருடைய கதை

[Sri A. Govindaswami Nayagar] [4th August 1955]

ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. ஒரு அரசர் மந்திரியைப் பார்த்து, 'மந்திரியாரே, நாட்டில் மழை பெய்கிறதா?' என்று கேட்டதற்கு, மந்திரி 'ஆம் அரசே, மாதம் மும்மாரி பெய்திருக்கிறது' என்று பதில் உரைத்தாராம். கவர்னர் அவர்களிடத்தில் மந்திரிகள் இம்மாதிரி எதுவும் சொன்னார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள குளம் குட்டைகளில் தண்ணீர் நிரம்பவில்லை. விவசாயிகள் வேண்டிய தண்ணீர் ரில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தார் சொன்னார்கள். எப்பொழுது வழி செய்யப்போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

"கடன் கொடுக்கின்றவர்கள் விஷயமாக ஒரு சட்டம் வரப்போகிற தென்று அரசாங்கத்தார் சொன்னார்கள். இங்கும் மாதக் கடன் கொடுப்பவர்கள் வடநாட்டிலிருந்து வந்து குடியேறுகிறார்கள். ஆனால் பார்த்தாலே பயமாக இருக்கும். அவர்கள் இந்த தென்னாட்டில் நுழையாதபடி **pass-port** வாங்கிக்கொண்டுதான் வரவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்த ஸேட்டுகள் கணக்குகளைத் தமிழில் எழுதும்படி குமாஸ்தாக்களை வைத்துக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். நகையை அடகுவைத்துக் கடன் வாங்கினால் அந்த ஸேட்டு என்ன எழுதுகிறான் என்று தெரியவில்லை. இதனால் வட்டிக்கு வட்டி வாங்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வடநாட்டுக்காரர்கள் தென்னாட்டில் கால் வைக்காதபடி செய்தால் நல்லதாக இருக்கும். இதைச் செய்தால்தான் கொண்டுவரப்படும் சட்டம் உண்மையான சட்டமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்."

12-52
p.m.

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—"Deputy Speaker, Sir, the thing that is looming large before the House and is of topical interest is the Second Five-Year Plan. After a perusal of the report, I am of the humble view that everyone of the members of the Cabinet deserves a tribute of praise from all round the House. It is a concerted effort put forth by not only the members of the Cabinet but also the entire staff manning the Government. It is a beautiful and comprehensive plan envisaged for solving the twin problems of unemployment and improving the living standards of the people. I would like to offer one or two suggestions regarding the implementation of this plan. I know the difficulties in the way of the plan being finally settled. Our Finance Minister is going to have a battle royal on the 12th and 13th of this month with the Planning Commission at New Delhi and it is going to be a tough job for him to push the entire Rs. 400 crores scheme and get the seal of approval of the Planning Commission. I request him to use all his persuasive eloquence and tell the Planning Commission with all the reasonableness at his command. Here is a comprehensive report prepared by the Members of the Cabinet who are capable of understanding the complexities of the situation in this part of the country. We are entitled to push forward all the schemes embodied in the draft plan and nobody excepting ourselves is entitled to modify, vary, mutilate or amend it in any way'. Of course, there is the difficult problem of finance for the implementation of the schemes, I would request the Hon. the Finance Minister to put forward before the Planning Body that the entire money required for the Second Five-Year Plan must be borne by the Centre and not even a portion of it by the State. Of course, we have to be responsive, but we should represent to the Central Government that this part of the country has come to the end of its tether so far as taxation is concerned.

4th August 1955] [Sri S. Panchaksharam]

All sources of revenue that could possibly be tapped have been tapped. Now we are proposing to levy surcharges. We are thinking of levying a surcharge on land revenue and there is opposition all round, particularly in these days when the prices of foodgrains have come down, and it is not right to impose a surcharge on land revenue. Therefore, at least for the present, we shall not think of any additional taxation and let us not impose any taxation for the purpose of showing that we are co-operating in the implementation of the plan. Therefore, we have to impress upon the Central Government that the entire money for the completion of the Second Five-Year Plan should be found by the Centre.

“ So far as heavy industries are concerned, I find from the report that the Government have been simply nibbling at the problem. They are doubtful about the capacity of South India to have heavy industries. That kind of attitude is not wholly correct. I wish to bring to the notice of the Government one instance, the establishment of the Integral Coach Factory in Madras. Sri Gopalaswami Ayyangar, who was then the Minister for Railways, was responsible for the establishment of this factory. He took steps to see that this factory was established in the South even though the capital cost worked out to 25 per cent more. He fought with the Members of the Cabinet and said that not only justice must be done but that people must feel that justice seemed to be done. That was the way in which he put forward the case before the Centre. He said ‘ The Government are establishing many heavy industries in North India. South India must also have a feeling that it is treated properly and justly. Whatever may be the nature of the industry, this factory must go to South India ’ and he got it for us. Similarly, even in the case of the location of the steel plant at Salem, if it is going to cost them a little more, the Central Government should render justice and should offer the necessary financial assistance and see that an iron and steel factory is established at Salem.

“ We have got the Neiveli Lignite mines. With all the potentialities of Neiveli, I am not able to understand why we should feel diffident. Of course, the Central Minister who was here recently was not correct when he said that all the amount that had been spent in connexion with the Neiveli Project was going to be a waste and that the whole scheme might end in a bubble. In good contrast to what he had said, the Governor has come forward and assured us that the Neiveli Project is going to be a success. The main difficulty in the extraction of the lignite deposits is the presence of artesian water under high pressure beneath the lignite layer. This difficulty will also be overcome and high-power pumps have been ordered from overseas and a power station to operate these pumps will be completed by the end of September. Therefore, with the advent of the Neiveli Lignite Project, the face of South India can be changed. That is what the Hon. the Minister for Agriculture has told us several times in this House. I wish he takes us all into his confidence and publishes the report that has been submitted by the English firm. I understand that the firm has submitted a confidential report. If all the proposals put forward

[Sri S. Panchaksharam] [4th August 1955]

by the firm and the advice given by them are published, we, the Members of this House, will be very much satisfied. As it is, we do not know what its potentialities are and what the results are going to be, but still the Governor's Address has cleared all the clouds and the doubts have been set at rest.

"Our Government have prepared a comprehensive Scheme. The Andhra Government have adopted a different method altogether. They have planned district-war and have given details district-war as to how each district is going to be developed. We would be better satisfied if our Government could give us a detailed list of the plans envisaged for each district. I think that such a thing is under contemplation. When such a detailed list is considered, I wish that the Government put the requirements of North Arcot district in the forefront. North Arcot district is not fit for heavy industries. It is not having any big projects nor big factories. It has not even a polytechnic. The people living there are backward. It is the remnant of the Rayalaseema in the residuary State. The living standards of the people of that district have to be raised.

"In this connexion, I would submit that the one important thing that is necessary for the development of North Arcot is electricity. Lift irrigation is the main source of livelihood for the ryots. There are thirty thousand wells which are helpful for irrigation. Electric pump-sets will have to be installed. Only seven per cent of the villages in North Arcot are having electricity. Provision for the extension of electricity to every village in the district should be made on a planned scale to enable the ryots to take to lift irrigation easily.

"I am glad that there is one encouraging feature. The Government are going to desilt all the tanks, small and big, in the North Arcot district. There are about 2,500 tanks there. The capacity of every one of them has gone down due to silting up and so priority should be given to the removal of silt.

"Luckily for us, the Government are trying to solve the problem of the sharing of the waters of the Palar between the Madras and the Mysore Governments and the matter is taking some shape. A satisfactory solution of the problem will give some relief to the people of North Arcot and Chingleput districts.

"The underground water resources of the Palar should be tapped. Sinking of about one hundred tube wells has been planned. If at least fifty tube wells are sunk to begin with, they will provide sufficient water for irrigating a large extent of land."

* SRI K. T. RAJU :—"உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னருடைய உரையில் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிடுவார் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். குறிப்பாக, இந்தச் சபை கூடுவதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு புதுச்சேரியில் தேர்தல் நடந்தது. நீண்ட நெடுங்காலத்திற்குப் பிறகு பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து விடுபட்டு இந்திய யூனியனோடு சேர்ந்ததற்குப் பிறகு முதன் முதலாக நடந்த தேர்தல். இந்தியாவில் நடந்த தேர்தல்களிலேயே அதிகமான வாக்காளர்கள் பங்கெடுத்துக்கொண்டது புதுச்சேரி தேர்தலில்தான். மேலும், இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய

4th August 1955]

[Sri K. T. Raju]

அமைச்சர்களும், இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களும் புதுச்சேரி தேர்தலிலே பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். தமிழ் எல்லையோடு ஒட்டியது; வருங்காலத்தில் ஐக்கியத் தமிழகத்தோடு இணையக்கூடிய ஒரு பிரதேசம் புதுச்சேரியாகும். அதுவும் பெரிய அளவுக்கு நடந்த தேர்தல். முன்மூலலாம் புதுச்சேரியில் தேர்தல் நடைபெறுகிறது என்றால், யாருக்கு ரொஷத் தனத்தில் பெரிய அளவு செல்வாக இருக்கிறதோ அவர்கள்தான் வெற்றி பெற முடியும். அந்த அளவில் சமீபத்தில் நடந்த தேர்தல் இல்லாமல் மக்கள் பயமின்றி இந்தத் தேர்தலில் பங்கெடுத்துக் கொண்டதோமல்லாமல் தமிழ் எல்லையை ஒட்டியிருப்பதானதும், தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதேசமானதுமான புதுச்சேரியைப்பற்றி கவனர் உரையில் ஒன்றும் குறிப்பிடாததைக்கண்டு வருத்தப்படுகிறேன். ஆனால் இதற்கு முன் வேறு பல சமயங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஆந்திராவில் தேர்தல் நடந்த பிறகு அதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். ஆனால், புதுச்சேரியைப்பற்றி மட்டும் ஏன் குறிப்பிடவில்லை என்பதற்குக் காரணம் எனக்குத் தெரியவில்லை. எண்ணிக்கையை அடிப்படையாகக்கொண்டு குறிப்பிடாமல் விட்டுவிட்டார்களோ என்னவோ! புதுச்சேரி மக்களுக்கு இந்தச் சபையிலே எதிர்க்கட்சியின் சார்பாக நான் வாழ்த்துக் கூறுகிறேன். இப்படி முதன் முதலாக நடந்த தேர்தலில் பெரும்பான்மையான மக்கள் பங்கெடுத்துக்கொண்டதற்கும், தேர்தலை வெற்றிகரமாக முடித்ததற்கும் புதுச்சேரி மக்களுக்கு இந்தச் சபையின் சார்பாக—கவர்னர் குறிப்பிட்ட தவறிவிட்டாலும்கூட—நான் நல் வாழ்த்துக் கூறுகின்றேன்.

“அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்கள் சபை முன்பு வரப்போகிற பல மசோதாக்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதிலும் நில வரிக்கு சர்ச் சார்ஜ் விதிக்கும் மசோதா, நில வரிக்கு மட்டுமல்ல, தண்ணீர் வரிக்கும் தான். அதற்கு ரூபாய் ஒன்றுக்கு இரண்டணு உபரி வரி போடப்போகிறார்கள். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் உயர்ந்த அளவு நிலங்களை வைத்திருக்கக்கூடிய பெரு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும், வரி கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவர்களுக்கும் வரி விதிப்பதைப்பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. சிறிய அளவு நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வரி போடக்கூடாது. சக்தியுள்ளவர்களுக்குத்தான் வரி போட வேண்டும் என்பதும் சர்க்காருக்குத் தெரியும். யாருக்கு வரி கொடுக்கச் சக்தி இருக்கிறதோ அவர்களுக்குத்தான் வரி போட வேண்டும் என்று நாங்கள் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். எங்கள் கோரிக்கை யெல்லாம் சர்தாரண சிறு நிலச் சுவாந்தார்களை பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இரண்டணு உபரி வரி விதிக்கப்படக்கூடாது என்றுதான் சொல்கிறோம்.

“இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் பணம் வேண்டுமே, சமூக நலத் திட்டங்கள், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆகியவைகளை நிறைவேற்றுவதற்குப் பணம் வேண்டுமே, அதற்கெல்லாம் என்ன செய்வது, வரி போடாமல் எப்படி திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்று கேட்கலாம். பணம் வேண்டியதுதான், வரியும் போடவேண்டியதுதான். ஆனால், வரி போடும்தோது யார் மீது போட வேண்டும்? எழை மக்கள்பு பாதிக்காத அளவு வரி விதிப்புக் கொள்கை இருக்கவேண்டும். ஆகவே, சிறு நிலச்சுவாந்தார்களைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டணு உபரி வரி விதிக்கப்படக்கூடாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா பின்னால் விவாதத்திற்கு வரும்போது அப்பொழுது விரிவாக எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கின்றேன்.

“நில வெளியேற்றத் தடுப்பு மசோதா வந்திருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது ஒரு வருஷத்திற்குத்தான். அந்த விஷயத்திலே சென்ற 3½ ஆண்டு காலமாக இந்தச் சபையில் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர் என்னைக்குக் காலடி வைத்தார்களோ அன்றிலிருந்து தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், சர்க்கார்த் தரப்பினர் சொல்வார்கள், நாங்கள் வெளியே உள்ள மக்களைத் தூண்டிவிடக்கூடியவர்கள் என்று. நாட்டில் நடந்துவருகின்ற அபிவிருத்தித் திட்டங்களைக் கண்டு நாங்கள் பொருமைப்படுகிறோம் என்றும், அதனால், கட்சிச் செல்வாக்கு

[Sri K. T. Raju]

[4th August 1955]

குறைந்துவிடும் என்பதற்காக ஏழை மக்களை, பாமர மக்களை, விஷயம் தெரியாதவர்களைத் தூண்டிவிடக்கூடியது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி என்றும் அவர்கள் சொல்லலாம். மூன்றரை வருஷங்களுக்குப் பிறகாவது இன்றைக்கு கவர்னர் உரையில், நிலத்திலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப் படுவதைத் தடுப்பதற்கான ஒரு மசோதா வருகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்றால், அதற்குக் காரணம் மக்கள் செய்த கிளர்ச்சி, சட்ட சபையில் உள்ள எதிர்க்கட்சியாக இருக்கக்கூடிய நாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் தான் என்பதற்கு உண்மையிலேயே நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம். அதற்காக மக்களை வாழ்த்துகிறோம். இந்த அரசாங்கத்திலிருந்து மக்கள் ஒரு சிறு உரிமையைப் பெறவேண்டுமானாலும், அதற்கு ஒரு போராட்டம் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது என்பதைத்தான் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. பெரிய போராட்டம் நடத்தினால்தான் இம்மாதிரியான சிறு மசோதா வருகிறது. சாதாரணமாக சர்க்கார் மனமறிந்து எந்தக் காரியத்தையும் செய்துவிடாது, என்பதைத்தான் இந்த மசோதாவிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். வருங்காலத்தில்கூட மக்களுடைய எந்த உரிமைக்கும் போராட்டம் நடத்தினால்தான் இந்த அரசாங்கத்தில் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதை மக்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இந்த நாட்டிலுள்ள மத்திய வர்க்கத்திற்கோ, விவசாயிகளுக்கோ, தொழிலாளிகளுக்கோ ஏதாவது சிறு சலுகை வேண்டுமானாலும் அவர்கள் தங்களுக்குள் ஒற்றுமையோடு போராடுவதின் மூலமாக தங்கள் உரிமைகளைப் பெற முடியுமே தவிர, சாதாரணமாக எந்த ஒரு காரியமும் நடப்பது கிடையாது. நில வெளியேற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு, போலீசாருடைய அடக்கு முறைக்கு உள்ளானவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயப் பெருமக்கள் அப்படிப்பட்ட போராட்டத்திற்குப் பிறகுதான் இந்த மசோதா வந்ததே தவிர, அரசாங்கத்தார் தாங்களாகவே கொண்டுவந்துவிடவில்லை. தாங்களாகவே இம்மாதிரி மசோதாக்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்ல முடியாது. இந்த மசோதா வருவதற்கு அந்திவாரமாகவும், அடிப்படைக் காரணமாகவும் இருப்பது மக்களுடைய போராட்டம்தான், எதிர்க்கட்சியாகிய எங்களுடைய முயற்சிய்தான் என்று அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியொரு மசோதா இந்த ராஜ்யத்திற்குத் தேவையில்லை என்று மூன்று வாரங்களுக்கு முன்வரை மந்திரிகள், குறிப்பாக முதல் அமைச்சர் சொல்லி வந்திருக்கும்போது இப்பொழுது மட்டும் ஏன் தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் மக்களது கிளர்ச்சி, இதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதென்னவென்றால், எதிர்க்கட்சியினராகிய நாங்கள் கலக்காரர்கள் அல்ல, மக்களைத் தூண்டிவிடக்கூடியவர்கள் அல்ல. மக்களுடைய நியாயமான உரிமைகளை அரசாங்கத்தாருக்கு எடுத்துச் சொல்லி, வற்புறுத்தி, அவைகளுக்கேற்ற பரிசீலனைகளைக் கானுவதற்காகத்தான் இந்தச் சபையிலே மக்களுக்காக பணியாற்றுகிறார்கள் தவிர சர்க்கார்க்கட்சியை எப்படியாவது குறை கூறவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. சர்க்கார் நிறைவேற்றக்கூடிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களைக்கண்டு பொருமைப்படுவதனால் அல்ல என்பதை சர்க்கார்க்க் கட்சியினர் இனியாவது உணர வேண்டும். நாங்கள் மூன்று வருஷ காலமாக எடுத்துச் சொல்லிவந்த யோசனையை, இந்த சிறு விஷயத்திலாவது சர்க்கார் இந்த அளவுக்கு முன்வந்திருக்கிறதைக்கண்டு நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

“என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை ஒரு விஷயம். கீழ் பவானி வாய்க்கால் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட இரண்டு லட்சம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் பாயக்கூடிய இடங்கள் விஷயத்தில் இப்பொழுது தண்டத் தீர்வை செலுத்தி வருகிறது. அங்கே போன வருஷம் மழை பெய்த தீர்வை காரணத்தால் புது வாய்க்கால் ஆனபடியினால் தண்ணீர் உரம் பிடித்து அதனால் விவசாயிகளுக்கு நெற்பயிர் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு அப்படி நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கராக களுக்குத் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தண்டத் தீர்வையை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“சென்னை நகரத்திலுள்ள பஸ் போக்குவரத்தைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். 'தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்துவதைவிட சர்க்கார் மிக மோசமாக போக்குவரத்தை நடத்தி வருகிறது. இரண்டாவது

4th August 1955]

[Sri K. T. Raju]

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் தீட்டி கனரக இயந்திரத் தொழில்களை சர்க்காரே நடத்தவேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய இந்தக் காலத்தில் சென்னை நகர பஸ் சர்வீசை சுமார் 300 பஸ்களை வைத்து நடத்துவதற்கு யோக்கியத்தை இல்லையா இந்த அரசாங்கத்திற்கு? சர்க்காரால் பஸ் போக்குவரத்தைத் திறமையாக நடத்த முடியாது, தனிப்பட்டவர்களால்தான் நடத்த முடியும் என்று சொல்லி வருபவர்களின் கையை பலப்படுத்தக்கூடிய முறையில் தான் சர்க்கார் நடத்தும் பஸ் போக்குவரத்து நிர்வாகம் இருந்துவருகிறது. சட்டசபை நடக்கிற காலங்களில் நாங்கள் பல தடவை பஸ்களில்தான் பிரயாணம் செய்கிறோம். எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. ஆகையால், நாங்கள் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வது இதுதான். பஸ் போக்குவரத்தை சென்னை நகரத்தில் முறையாக நடத்த சர்க்காரால் முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் வருங்காலத்தில் இந்த சர்க்கார் பெரிய தொழில்களை எடுத்து நடத்துவதற்கு லாயக்கற்றது என்று சொல்வோரின் கையை பலப் படுத்துவதாகத்தான் இருக்கும். டி.வி.எஸ். பஸ் நிர்வாகத்தைத் திறமையாக நடத்தும்போது, பஸ்களைப் குறிப்பிட்ட காலத்தில் செலுத்துவதற்கு வசதி செய்கிற காலத்தில் இவ்வளவு பெரிய ராஜ்ய சர்க்கார், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களுக்குத் திட்டம் தீட்டுகிற சர்க்கார், நகர பஸ் போக்குவரத்தை ஒழுங்காக நடத்துவதற்கு லாயக்கில்லை யென்றால், எப்படி ஜயா பெரிய தொழில்களை இந்தச் சர்க்கார் நிர்வகிக்கும் என்று ஜனங்கள் கேட்கமாட்டார்களா? சர்க்காரால் இம்மாதிரி தொழில்களை நடத்த முடியாது என்று சொல்லக்கூடியவர்களின் கையை பலப்படுத்துவதற்காகத்தான் சர்க்காருடைய நிர்வாகம் அமைந்திருக்கிறது. பஸ் போக்குவரத்து சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இன்றைக்கு நகர பஸ் போக்குவரத்தை செம்மையாக நடத்தவேண்டுமானால், அதற்கு அதிகாரிகளை நம்பினால் மட்டும் போதாது. அங்கிருக்கும் தொழிலாளர்கள், பொதுமக்கள் ஆகியவர்களின் ஒத்துழைப்போடு கூடத்தான் நடத்த வேண்டும். இன்றையதினம் அதிக பஸ்களை வாங்கி குறிப்பிட்ட காலத்தில் பஸ் போக்குவரத்தை நடத்த முடியும். பஸ்ஸுக்காக ஒருவர் காத்துக்கொண்டிருந்தால் ஒரு பஸ்கூட அதிக நேரம் வராது, வந்தால் சேர்ந்தாற்போல் ஐந்தாறு பஸ்கள் வந்து கொண்டேயிருக்கும், அல்லது சேர்ந்தாற்போல் பஸ் நின்று போய்விடும். நூறு பஸ்கள் வரை ரிப்பேராகவும் இருக்கும். அந்த பஸ்களை அப்போதைக்கப்போது ரிப்பேர் பார்த்து முறையாக நடத்த முடியாதா, செய்ய முடியாதா? ஆகையால், நான் நினைக்கிறேன்: ஒரு பக்கம் காங்கிரஸ் தரப்பிலேயே, சர்க்கார் தரப்பிலேயே சில தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு நகர பஸ் போக்குவரத்தை நடத்தலாமென்ற எண்ணம் இருக்குமோ, அதனால்தான் இவ்வளவு மோசமாக நடக்கிறதோ என்றுகூட சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. திறமையாக நடத்தவேண்டுமென்றால், அது முடியாத காரியம் அல்ல. ஆகையால், இது விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—“ Mr. Deputy Speaker, at the outset His Excellency the Governor has remarked that our Prime Minister has succeeded in preaching the principles embodied in Pancha Shila. Let me also pay him my tribute if he has really succeeded.

1-10
p.m.

“ The Governor has mentioned about the harmonious relationship existing between the political parties. Our Constitution is of a democratic type of which we are all proud. The statement made by the Governor clearly shows what type of democracy we are going to have. Can this Government be called democratic in character without an effective Opposition? Is the present Opposition an Opposition at all? There is more or less harmony. The same harmony prevailed in Germany during the Hitler's regime which faced a terrible collapse. The present Government here have failed to build up an effective Opposition and such a Government cannot be

[Sri M. K. Padmaprabha Gounder] [4th August 1955]

called democratic in character, approach and outlook. We are more or less marching towards Fascism through the road of so-called *ahimsa*. Knowingly or unknowingly, wantonly or unwantonly, we are slowly being led to a dictatorial type of Government. Where is the Opposition which can take the place of the Government in case the present Government collapses? I believe this is a very grave issue. I may say that this is not at all a development towards democracy. Under the regime of this Government, there are people who openly advocate the burning of the National Flag. The Chief Minister solved the question of the proposed burning of the National Flag amicably. But I would like to point out it is not a matter to solve amicably. Burning of the National Flag cannot be tolerated under the Constitution and I feel that there can be no graver crime against the Indian Nation than this.

"The Governor has said in paragraph 4 of his address that we are all greatly relieved to find that the prices of agricultural produce are going up. It is well and good. There is no connexion between the price of agricultural produce and the price of industrial products. It is a well-known fact that a major portion of the revenues of this State comes from land revenue. Agricultural income is something quite different from industrial income. Tillers of the soil have to pay heavy taxes, whereas industrialists make easy money sitting conveniently in an easy-chair. This is a point which I would like to bring to the notice of the Government.

"Much has been said about ushering in a socialistic pattern of society. Socialistic pattern of society is the ideal of all political parties though honestly or dishonestly. Land reform is one way of achieving that ideal. Large extents of land are held by individuals or by groups of individuals like limited companies. In Malabar the holdings of individuals are known as private janmam and the holdings of Government are known as Government janmam. The Malabar Tenancy Act did not at all touch the Government janmam. Government Executive Officers are in charge of Government janmam and the tenants have to depend upon their whims and fancies. We have heard about eviction of tenants. I fought the election on the issue of eviction and my having been elected as a Member of this Assembly clearly indicates that my view is supported by the electors. Now the plain question is, which is the lesser of the two evils—Government janmam or private janmam. This is a naked question to be asked. Truth may swelter away. A threat by Government is followed by actual force and the people are afraid of it. That private janmam is preferable to Government janmam is the logical conclusion."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member's time is up."

* SRI M. MUNI REDDY :—"Sir, while supporting the Motion of Thanks, I would like to say a few words about the Governor's Address. With regard to the measure to levy a surcharge of two annas in the rupee on all land revenue including water rates, I submit that it will not yield any appreciable revenue. The total land

4th August 1955] [Sri M. Muni Reddy]

revenue including water rates may come to about 6 crores of rupees, and a surcharge of 2 annas in the rupee on this 6 crores may yield about 30 lakhs to 40 lakhs. Such a small additional revenue may not be of any appreciable help to Government. So I request the Government to re-examine the position. On the floor of this House, we have suggested the levy of a surcharge on buildings. The Madras Government must approach the Central Government to empower them to levy such a tax. If such a tax is levied, the Government will realise 30 crores or 40 crores of rupees. In some countries, surcharge is levied on the rental value of buildings, while in some others, it is levied on the capital value. Surcharge on the capital value may perhaps be too much. I request the Government to consider the feasibility of levying a tax on rental value. The villager is asked to pay several taxes. He is asked to pay railway cess, education cess and so many other cesses irrespective of whether he gets or does not get the benefit for which the cess is levied. A villager who possesses six or seven acres of land may own a cart. He may use the cart only for a few days in a year, and yet he is asked to pay a cart tax of three rupees to the panchayat board. When such is the case, the levy of surcharge will only add to his burden and he will not be in a position to pay the surcharge. Therefore I request the Madras Government to move the Central Government to permit them to levy a surcharge on buildings.

“ With regard to land reforms, the Government are going to introduce a Bill to ban the eviction of cultivating tenants and to restore their tenancies to persons evicted in the recent past. So many poor and landless persons who had been cultivating poramboke lands for the last fifteen or twenty years are being evicted and heavy penalties are being imposed. Pending the consideration of Land Reforms, and assignment of waste lands, I request the Government to stop such eviction. The Government have empowered the Collectors to appoint two Tahsildars for each taluk for the assignment of waste land to the landless poor people. With regard to the assignment of waste lands, many people say that the karnams are not giving them survey numbers for waste lands in which case they will not be able to approach the Tahsildar or the Sub-Collector with an application for assignment. The Government must direct the village officers or the panchayat boards to see that proper survey numbers are given to the landless poor, of waste lands, so that they may go and apply for assignment.

“ With regard to the introduction of land reforms, the Government are not able to provide us with statistical data as to the extents of various kinds of poramboke lands existing in this State. Unless reclassification of lands is made, we feel that Land Reforms and distribution of waste lands may not be feasible at an early date.

“ With regard to the border issue, I propose to say a few words. Yesterday, I was told that my learned Friend Sri Vinayakam made a startling bout against the Government and against one and all stating that no people were willing to go to Andhra State. To-day the hon. Member Munuswamy Gounder also made a reference to it

1-20
p.m.

[Sri M. Muni Reddy] [4th August 1955]

and said that people of Hosur and Veepanapally are not willing to go to Andhra. It is far from the truth. We have already made genuine efforts. We have presented our case before the Central Government, before Mr. Justice Wanchoo and before the States Reorganization Commission also. We are glad that the Government are also very eager to settle the matter with the Andhra Government. Unless it is settled one way or the other, the position will be very difficult for us. At the top level, the Government may be interested to help the people. But as far as the subordinate officers are concerned, they are not certain as to whether it remains in Tamilnad or goes to Andhra and hence they don't show any interest. Therefore, it is very difficult to get on with the subordinate officials sometimes when they have no interest in the place. Unless the border issue is settled once for all, it is very difficult for us to come to this House and represent our grievances. As far as the 1951 Census is concerned, we have got the figures ready. I do not know how the Government or any one can dispute the accuracy of the figures. More than 50 per cent of the population constitutes the Telugu population. Out of 3 lakh population, 160,000 people can speak Telugu, whereas only 66,000 can speak Tamil. Registration is in Telugu. Documents are written in Telugu. Under these circumstances, I do not know why the Members here feel that Hosur must be in Tamil Nad. Not that we have got any prejudice against anybody here. If the people can be served and if the Government can fulfil the aspirations of the people, it will be sufficient for us. To-day, what we find is that the people are not able to understand the language of the officials. Similarly, the officials are not able to understand the language of the people. Out of a population of three lakhs, only about 66,000 can understand and speak Tamil. In these circumstances, I feel that we have got a genuine case and I hope that both the Governments will settle the matter amicably and justly in the interest of the people at large."

1-23
p.m.

*SRI M. CHADAYAN:—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രസംഗത്തെ ഞാൻ സന്തോഷത്തോടുകൂടി സമാഗതം ചെയ്യുന്നു. അതേ സമയം ന്യൂനപക്ഷാധിപതിയായ ഞാനിനി ഒരു പറയാത്തതിൽ വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കേരള സംഗതികൾ ഈ നിയമസഭയുടെ മുമ്പാകെ വയ്ക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മധ്യരയിലും കോയമ്പത്തൂരിലും ഹരിജനങ്ങൾക്കു വീട്ടുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാനും അവരുടെ കച്ചവടത്തിനും വ്യവസായത്തിനും പ്രോത്സാഹനം നൽകുവാനും രണ്ടു ജില്ലയിലും പുതിയ പദ്ധതികൾ ഗവണ്മെന്റു അംഗീകരിച്ചിരിക്കണമെന്നും കോണത്തിൽ ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. വടക്കൻ ആർക്കട് ജില്ലയിൽ ഹരിജനങ്ങളും അല്ലാത്തവരുമായ കുട്ടികൾക്കു ഒന്നായി ഉച്ചഭക്ഷണം കൊടുക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റു ഏല്പാടുകൾ ചെയ്യുവാനുവെന്നറിഞ്ഞു. ഈ ഏല്പാട് വിജയപ്രദമാകുമോ എന്നു സംശയമാണ് ഇന്നത്തെ അധിഷ്ഠിതത്തിന്റെ പേരിൽ. മധ്യരയിലും കോയമ്പത്തൂരിലും ചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്ന മാതിരി മലബാറിനെയും പുതിയ പദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി—മലബാറിൽ ഒരു രണ്ടു ഹരിജന കച്ചവടക്കാർ മാത്രമേയുള്ളൂ—കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കു പ്രോത്സാഹനം ചെയ്യുവാനും കച്ചവടത്തിന്നു ധനസഹായം ചെയ്യുകൊടുക്കുവാനും ഒരു വീട്ടിന്നു 500 ഉറപ്പികപുകാരും വീടിനുതെ അലഞ്ഞുകടന്ന ഹരിജനങ്ങൾക്കു ഈ പുതിയ പദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാനും ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ടു. മധ്യരയിലേയും കോയമ്പത്തൂരിലേയും ഹരിജനങ്ങൾക്കു കച്ചവടത്തിനും വ്യവസായത്തിനും വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുകൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ ആ സഹായം മലബാ

4th August 1955] [Sri M. Chadayan]

നിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്കുകൂടി നൽകാൻ ഗവണ്മെന്റ് മുന്തിയുയർത്തണമെന്നായിരുന്നു. അടിസ്ഥാനമായി മലബാറിൽ ഒരു 500 വീടുകളും ഹരിജനങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനും വീടൊന്നിനു 500 ക. കൊടുക്കുവാനും കച്ചവടത്തു നും വ്യവസായത്തിനും വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരു പദ്ധതി ഗവണ്മെന്റ് ഉടനെ നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതാണ്. ഹരിജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമമനുഷ്ഠിക്കാനായി നിയമിക്കപ്പെടുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ജാതിയിലും അധിപത്യത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരാണോ അതോ ഹരിജനോദ്ധാരണത്തിൽ ആത്മതാമസമായ താല്പര്യം ഉള്ളവരാണോ എന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ജാതിയിലും അധിപത്യത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി ഹരിജനങ്ങളെ തങ്ങളുടെ പഠനത്തിലേക്കും പ്രവേശിപ്പിക്കാതെ ആദിയോടിക്കിണി ആളുകളേയും ഹരിജനക്ഷേമത്തിന്റെ ചുമതല ഏല്പിച്ചാൽ അപകടമാണ്. മലബാറിൽ ഇന്നു അധിപത്യം ഭയങ്കരമായ തോതിൽ നിലവിലുണ്ട്. ക്ഷേത്രപ്രവേശനനിയമം നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും ഹരിജനങ്ങൾക്കു പ്രവേശനമനുവദിച്ചിട്ടില്ലാത്ത എത്രയോ ക്ഷേത്രങ്ങൾ അവിടെ ഇന്നുമുണ്ട്. ഉദാഹരണം പറയുകയാണെങ്കിൽ പറച്ചിനിക്കടുത്ത ക്ഷേത്രം—ആ ക്ഷേത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു കേസുതന്നെ ഇപ്പോൾ ഹൈക്കോടതിയിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

“സർ ഏതു മതക്കാരനും ജാതിക്കാരനും ഏതു മതത്തിലും ജാതിയിലും പെട്ട സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ അവാകാശമുണ്ടെന്നു പാർലിമെന്റ് നിയമം പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ഒരു ഹരിജൻ സഹോദരൻ, അതായത്, കണ്ണൂരിൽ നാണു എന്നൊരു ഹരിജൻ പാണ്ഡാലി എന്നൊരു ജാതിഹിന്ദുസ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്തിട്ടു എന്നുണ്ടു സംഭവിച്ചത്? ചില സാമുദായപാഠകർക്കു കിട്ടിയ ആ സ്ത്രീയെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇത് മാതൃഭൂമിയിലും മറ്റും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരുന്നു. അല്ലാതെയും അധികൃതരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പാർലിമെന്റ് പാസ്സാക്കിയ നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിയമസാധൂര്യമായോടുകൂടി എന്റെ ഒരു ഹരിജൻസഹോദരൻ വിവാഹം ചെയ്ത സ്ത്രീയെ ഒരു കൂട്ടം സമുദായവാദികൾ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയിട്ട് ഗവണ്മെന്റിനോട് യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തില്ല. എത്രയോ ഹരിജൻ സഹോദരിമാരെ ജാതിഹിന്ദുക്കൾ വിവാഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ മലബാറിലേയ്ക്കോ ഇത സംസ്ഥാനത്തിലേയ്ക്കോ ഹരിജനങ്ങൾക്കു യാതൊരു ക്ഷോഭമില്ല. നേരെ മറിച്ച് ഒരു ഹരിജൻ സഹോദരൻ ഒരു ജാതിഹിന്ദുസ്ത്രീയെ നിയമാനുസൃത വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ സമുദായവാദികൾ ചെയ്തത് ഇങ്ങനെയാണ്. അത്തരം ആളുകളെ തേടിപ്പിടിച്ച് മാതൃകാപരമായി ശിക്ഷിക്കേണ്ടത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണ്.”

“സർ, മുനിസിപ്പാലിറ്റികളുടേയും ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡുകളുടേയും പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകളുടേയും മാനേജ്മെന്റിൻകീഴിലുള്ള എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും പഠിക്കുന്ന ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്കു പുസ്തകം, സ്റ്റേപ്പറും മുതലായവ സൗജന്യമായി കൊടുക്കുന്നതാണെന്നു ഗവണ്മെന്റ് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സൗജന്യങ്ങൾ യാതൊരു ഭേദബുദ്ധിയും കൂടാതെ എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും പഠിക്കുന്ന ഹരിജനങ്ങൾക്കു നൽകണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

“മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ഹരിജനങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു അവരെ കുതിപ്പിക്കുന്നതിനെ തടയുകൊണ്ടു ബോംബെ ഗവണ്മെന്റ് ‘വില്ല്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻകഴിഞ്ഞു. മലബാറിലാണെങ്കിൽ ആയിരക്കണക്കിനുള്ള ഹരിജൻ കുടുംബങ്ങളെ കുടിയൊഴിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭയങ്കരമായ രോഗാക്രമം കുടിയൊഴിപ്പിക്കുകൾ തുടർന്നുകൊണ്ടുവരികുന്നു. ഒരു ഹരിജനെ അവൻ ജീവിക്കുന്നതിന്നു കാലത്തോളം അവാൻറേജ് വീട്ടു പറയും വീട്ടു കുതിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു ബോംബെ ഗവണ്മെന്റ് നിയമമുണ്ടാക്കുകയുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ബോംബെയിലെ നിയമത്തിന്റെ മാതൃകയിലുള്ള ഒരു ബില്ല് ഇവിടെ ഉടനെ മെമ്പർമാർ ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതുകൊണ്ടു പല തരത്തിലുള്ള ഗുണങ്ങളുണ്ടാകും. നാട്ടിൽ നടക്കുന്ന അക്രമങ്ങളും കേസുകളുമെല്ലാം അതുമൂലം വളരെ കുറയുന്നതാണ്. കുടിയൊഴിപ്പിക്കുവാൻ പലമായി ഇന്നു നാട്ടിൽ കേസുകൾ വളരെ വലുതായിരിക്കുകയാണ്. യാതൊരു ഹരിജനെയും കുടിയൊഴിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു ഗവണ്മെന്റ് ഉടൻതന്നെ ഒരു വിളംബരം പുറപ്പെടുവിക്കട്ടെ. അതിനുവേണ്ട ഒരു നിയമം ഗവണ്മെന്റ് ഉടനെ കൊണ്ടുവരണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു സമയയുരക്കത്താൽ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

[4th August 1955]

DEPUTY SPEAKER:—“The hon. Member's time is up. The House will sit for five more minutes. The hon. Member Sri Karuthiruman will now speak. I hope he will not take more than five minutes.”

1-30
p.m.

* SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“கனம் உப சபாநாயகர் அவர்களே, நமது கவர்னர் அவர்கள், இந்த சமயத்திலே கொடுத்த பிரச்சங்கம்தான் மிகச் சிறந்த பிரச்சங்கம் ஆகும். முன்னால் கொடுத்த பிரச்சங்கத்தைவிட, இது மிகவும் உயர்ந்தது என்று சொல்லுகிறார்கள். முன்னால் செய்த பிரச்சங்கங்கள் எல்லாம், திட்டங்களை போடும் பிரச்சங்கங்களாக இருந்தன. ஆனால் திட்டம் நிறைவேற்றிய பிறகு எதிர்பார்த்த பலன் மக்களுக்கு கிடைத்திருக்கிறது. திட்டங்களை ஜனங்களுக்கு பயன் பட்டிருக்கிறது என்பது எல்லாம் இந்த பிரச்சங்கத்தில் கண்டிருக்கிறது. முதலாவதாக, இந்திய மக்களுக்கு கௌரவம் தரும் முறையில், உலக அரசியல் அரங்கில் தலை சிறந்து விளங்கும்படியான நமது பிரதமர் நேருஜி அவர்களுடைய ரஷிய விஜயம் இருந்தது என்பதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த சமயத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டு பேசும்போது, ஐந்தாண்டு திட்டம் அர்த்த மில்லாதது, ஒருவருக்கும் புரியாதது, யாருக்கும் ஒரு பலனும் தரக் கூடியதல்ல என்று பேசினார்கள். ஆனால் இன்று நமது தலைவர் நேருஜிக்கு, ரஷியாவில் பெரிய மதிப்பும் கௌரவமும், அகில உலகம் கண்டிராத, அகில இந்திய சரித்திரத்திலேயே காணமுடியாத வாவேற்பு கிடைத்ததென்றால், அதற்கு காரணம், அடிப்படை காரணம், இந்த ஐந்தாண்டு திட்டம்தான். அது மட்டுமல்ல, இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைக்கும் நம் சர்க்காரையும், இந்நாட்டு பொதுமக்களையும், ரஷிய மக்கள், நன்றாக உணர்ந்துதான் நம் நாட்டு பிரதமருக்கு ரஷியாவிலே மகத்தான வா வேற்பு கொடுத்து அதன் மூலமாக இந்திய மக்களையும் வெகுவாக பாராட்டி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இதை நம் எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் உணர்ந்துகொள்ள மாட்டார்கள்; அப்படி உணராமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தக்கூடிய விஷயம்தான். மற்றும், ரஷிய மக்கள், இவ்வரவேற்பின் மூலம், இந்திய அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் உண்மை சேவை மக்களுக்கு செய்வதில் சிறந்தவர்கள் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள்.

“இந்த சர்க்கார் தொழிலாளி மக்களுக்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் கனம் K. T. ராஜா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மற்றும் சென்னையில் நடத்தப்படும் சர்க்கார் Bus transport-ல் பல ஊழல்கள் மலிந்து சிப்பந்தாகவும், அதன் காரணமாக, பஸ் போக்குவரத்து நல்ல முறையில் நடைபெற வில்லை யென்றும், இவ்ஊழல்கள் தடைபடுத்தப்படாமல் மேலும் பெருகுவதை பார்க்கும்போது, ஒரு சமயம், சர்க்கார் இப்படியே ஊழல்களை பெருகவிட்டு, கடைசியாக, சர்க்காரால் அதை நடத்த முடியவில்லை, ஆகவே முதலாளிகளிடம் ஒப்படைக்கிறோம் என்று மந்திரிகள் சொல்லி, அவ்விதம் முதலாளிகளிடம் மந்திரிகள் சென்னை பஸ் டிரான்ஸ்போர்டை கொடுக்க ஆசைப்படுகிறார்கள் என்று சந்தேகிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். ஆனால், நான் சொல்லுகிறேன். கம்யூனிஸ்டுகள் வழக்கம்போல், பஸ் தொழிலாளர்களிடையே, மனக்கசப்பு ஏற்படுத்தி, சர்க்காரின்மேல் அவர்களுக்குத் துவேஷம் ஏற்படும்படி செய்து, அதனால் அத்தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யாமல், பஸ் போக்குவரத்துக்கு தடங்கல் ஏற்படுத்தி, அதன் காரணமாக சர்க்காரை, அந்த டிரான்ஸ்போர்டை முதலாளி கையில் ஒப்படைக்கும்படி சூழ்ச்சி செய்து, பிறகு சர்க்காரின்மேல் அதற்காக பழி போடும்படியான ஏற்பாடுகள் செய்கிறார்களோ என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சர்க்கார் பல திட்டங்கள் போட்டு, மூலதனம் அதிகமாக ஒதுக்கி, மக்களுக்கு வசதிகள் அதிகமாக செய்திருக்கிறார்கள், மின்சார வசதிகளும் ஆங்காங்கு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கிராமங்களுக்கும் மின்சார விநியோகப் புகு இருந்தாலும், இதுவிஷயமாக சில ஆலோசனைகள் சர்க்காருக்கு கூறலாமென்று விரும்புகிறேன். என் தொகுதியிலே,

4th August 1955] [Sri P. G. Karuthiruman]

மின்சார வசதி இருந்தும், பம்பு செட்டுகள் மார்க்கட்டில் கிடைப்பது அரிதாக இருப்பதால், மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தி, கிணற்றிலுள்ள தண்ணீரை வயல்களுக்குப் பாய்ச்சி பலன் அடைய முடிவதில்லை. ஆகையால் பம்பு செட்டுகள் மலிவான விலைகளுக்குக் கிடைக்கும்படி சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இவ்வளவு திட்டம் போட்டு வேலை செய்தும், ஏழை விவசாயிகள், நடுத்தர விவசாயிகள், இவர்களுக்கு பம்பு செட் வசதிகள் வாங்குவதற்கு பணமில்லாமல் தவிக்கிறார்கள். இவர்கள் அந்த பம்பு வசதிகளை வாங்க, கடன் வசதிகள் சீக்கிரம் கிடைக்கும்படியான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இவ்விதமாக கடன் வசதிகளும், மற்ற வசதிகளும் செய்து கொடுத்தால் எங்கள் பகுதியிலே பெருவாரியான விவசாயம் நல்ல முறையில் நடக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“கவர்னர் பிரசங்கத்தில் கீழ் பவானி திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கீழ் பவானி அணை கட்டி முடிந்துவிட்டது. இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு அந்நீர் பாசனத்திட்டம் உபயோகமாக இருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்கீழ், இந்த நீர்பாசன வசதி வெற்றிகரமாக முடிக்கப்பட்டு, தற்போது அதனால், ஏராளமான ஏழை, நடுத்தர விவசாய மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. இருந்தாலும், நடைமுறையில், வரி விகிதம் வசூல் செய்வதிலும், எந்தெந்த இடங்களில், அத்தண்ணீரை எப்படி எப்படி உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்பதிலும் சில தகராறுகள் இருக்கின்றன. கோபி தாலுக்காவில் 30 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு ஐந்து லட்சம் ரூபாய் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஐயாயிரம் ஏக்கருக்கு தண்டத் தீர்வையும் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு காரணம் என்னவென்றால், அங்கே இருக்கும் பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகளில் சிலர், பொறுப்பற்ற முறையில் சில இடங்களில் பேராய், ஜனங்களைப் பார்த்து, நீங்கள் என்ன வேண்டுமென்றாலும் அந்த நீர்ப்பாசன தண்ணீரை செய்து கொள்ளலாம், இது சுதந்திர சர்க்கார், உங்களுக்கு எல்லா உரிமையும் இருக்கிறதென்று சொல்லி, மக்கள் உண்மை தெரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைமையை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

(1) Amendments to Rules 343 and 345 of the Motor Vehicles Rules, 1940, under section 70 of the Motor Vehicles Act, 1939, regarding fitting of electrical direction indicator on motor vehicles, issued in G.O. No. 1538, Home, dated 3rd June 1955. [Laid on the table of the House with reference to sub-section (3) of section 133 of the Motor Vehicles Act.]

(2) Rule regarding using of Court-fee stamps purchased in Madras State alone made under sub-section (1) of section 82 of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955, issued in G.O. Ms. No. 1730, Home, dated 21st June 1955. [Placed on the table of the House with reference to sub-section (2) of section 82 of the Act.]